

Trygg stad för vem? Unga kvinnors upplevelser av trygghet i offentliga rum

Safe city for whom? Young women's experiences of safety in public spaces

Lisa Wang

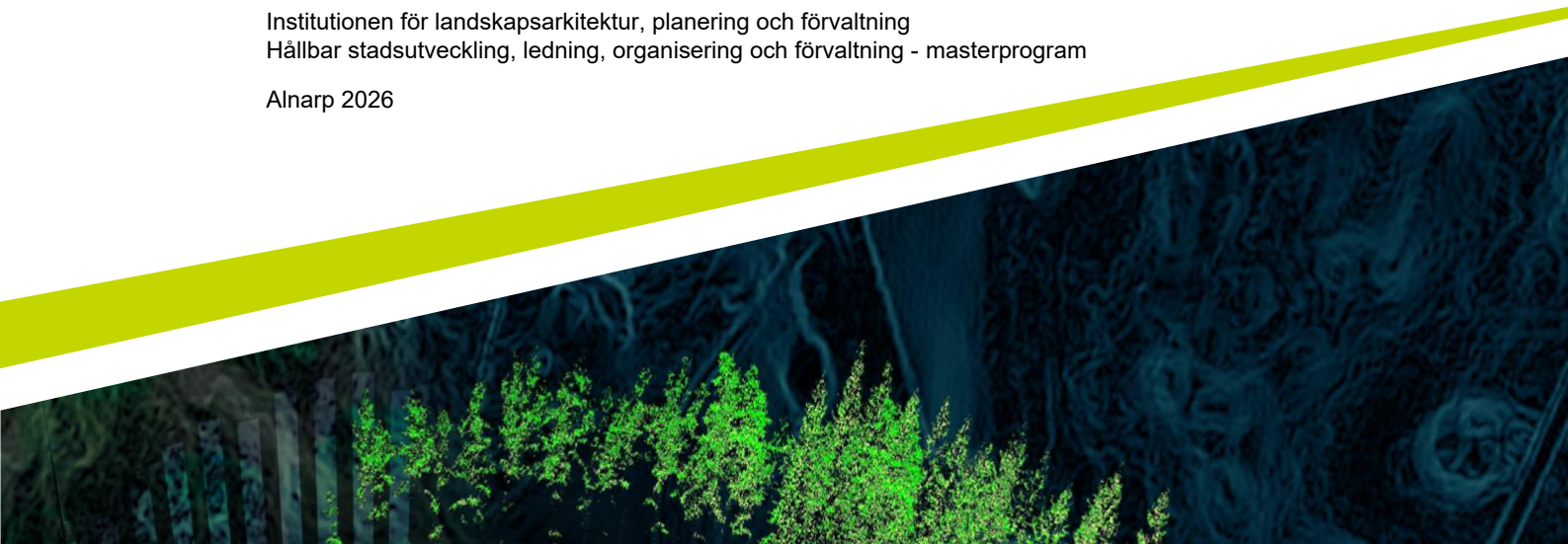
Självständigt arbete • 30 hp

Sveriges lantbruksuniversitet, SLU

Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning

Hållbar stadsutveckling, ledning, organisering och förvaltning - masterprogram

Alnarp 2026

Trygg stad för vem? Unga kvinnors upplevelser av trygghet i offentliga rum

Lisa Wang

Handledare: Marie Larsson, Sveriges lantbruksuniversitet, Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning
Examinator: Johan Wirdelöv, Sveriges lantbruksuniversitet, Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning
Bitr. examinator: Lisa Norfall, Sveriges lantbruksuniversitet, Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning

Omfattning: 30 hp
Nivå och fördjupning: A2E
Kurstitel: Independent Project in Landscape Architecture
Kurskod: EX0859
Program: Hållbar stadsutveckling, ledning, organisering och förvaltning - masterprogram
Kursansvarig inst.: Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning

Utgivningsort: Alnarp
Utgivningsår: 2026
Omslagsbild: Lisa Wang

Nyckelord: Trygghet, unga kvinnor, offentliga miljöer, social hållbarhet

Sveriges lantbruksuniversitet

Fakulteten för landskapsarkitektur, trädgårds- och växtproduktionsvetenskap
Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning

Publicering och arkivering

Godkända självständiga arbeten (examensarbeten) vid SLU publiceras elektroniskt. Som student äger du upphovsrätten till ditt arbete och behöver godkänna publiceringen. Om du kryssar i **JA**, så kommer fulltexten (pdf-filen) och metadata bli synliga och sökbara på internet. Om du kryssar i **NEJ**, kommer endast metadata och sammanfattning bli synliga och sökbara. Fulltexten kommer dock i samband med att dokumentet laddas upp arkiveras digitalt.

Om ni är fler än en person som skrivit arbetet så gäller krysset för alla författare, ni behöver alltså vara överens. Läs om SLU:s publiceringsavtal här:

<https://www.slu.se/site/bibliotek/publicera-och-analysera/registrera-och-publicera/avtal-for-publicering/>.

☒ JA, jag/vi ger härmed min/vår tillåtelse till att föreliggande arbete publiceras enligt SLU:s avtal om överlåtelse av rätt att publicera verk.

☐ NEJ, jag/vi ger inte min/vår tillåtelse att publicera fulltexten av föreliggande arbete. Arbetet laddas dock upp för arkivering och metadata och sammanfattning blir synliga och sökbara

Sammanfattning

Att känna sig trygg är en central förutsättning för människors möjlighet att röra sig och vistas i staden. Statistik visar att unga kvinnor i åldern 15-24 år är en av de grupper som i högre grad upplever otrygghet i stadens offentliga rum, särskilt under kvälls- och nattetid. Denna otrygghet påverkar deras rörelsefrihet, närvaro och användning av offentliga miljöer. För att förstå vad som skapar otrygghet är det därför viktigt att undersöka hur den fysiska och sociala stadsmiljön påverkar unga kvinnors upplevelser av trygghet. Syftet med studien är att belysa unga kvinnors upplevelser av trygghet i Malmö, samt undersöka hur dessa upplevelser påverkar dem. Studien syftar även till att analysera hur trygghet förstås och integreras i Malmö stads arbete med offentliga miljöer.

Studien bygger på Studien syftar även en kvalitativ forskningsansats och genomfördes genom litteraturoversikt, dokumentstudie, intervju och enkätundersökning. Resultaten visar att trygghet i hög grad påverkas av samspelet mellan den fysiska och sociala miljön. God belysning, öppna och överblickbara miljöer, samt närvaro av människor och aktiviteter framträder som särskilt betydelsefulla för upplevelsen av trygghet. Studien visar även att många unga kvinnor i Malmö anpassar sina rörelsemönster genom att undvika vissa platser och tider på dygnet. Vidare visar studien att trygghet inte enbart kan skapas genom fysisk miljö utan kräver ett långsiktigt arbete där sociala insatser, som platsaktivering och samverkan mellan olika aktörer spelar en central roll. Resultaten belyser därmed vikten av att arbeta med både fysiska och sociala aspekter för att skapa mer inkluderande och trygga offentliga platser för unga kvinnor i Malmö.

Abstract

Feeling safe is a central prerequisite for people's ability to move and stay in the city. Statistics show that young women aged 15-24 are one of the groups that experience insecurity to a greater extent in the city's public spaces, especially during the evening and night. This insecurity affects their freedom of movement, presence and use of public environments. In order to understand what creates insecurity, it is therefore important to examine how the physical and social urban environment affects young women's experiences of safety. The purpose of the study is to shed light on young women's experiences of safety in Malmö, and to examine how these experiences affect them. The study also aims to analyze how safety is understood and integrated into the City of Malmö's work with public environments.

The study is based on a qualitative research approach and was carried out through a literature review, document study, interview and questionnaire survey. The results show that safety is greatly influenced by the interaction between the physical and social environment. Good lighting, open and easily visible environments, and the presence of people and activities appear to be particularly important for the experience of safety. The study also shows that many young women in Malmö adapt their movement patterns by avoiding certain places and times of day. Furthermore, the study shows that safety cannot be created solely through the physical environment but requires long-term work in which social initiatives, such as place activation and collaboration between different actors, play a central role. The results thus highlight the importance of working with both physical and social aspects to create more inclusive and safe public places for young women in Malmö.

Förord

Med denna masteruppsats avslutar jag mina studier på masterprogrammet i Hållbar stadsutveckling: ledning och organisation vid SLU Alnarp. Under utbildningens gång har jag fått möjlighet att fördjupa mina kunskaper inom hållbar stadsutveckling och utvecklat en större förståelse för de utmaningar och möjligheter som präglar arbetet med framtidens städer. Programmet har varit både lärorikt och inspirerande och har gett mig nya perspektiv på frågor som rör hållbarhet, samhällsutveckling och stadsplanering.

Arbetet med denna studie har varit en utmanande men samtidigt givande process. Jag vill rikta ett stort tack till min handledare Marie Larsson för hennes stöd, vägledning och värdefulla synpunkter genom arbetets gång.

Jag vill även tacka alla som har deltagit i undersökningen och tagit sig tid att svara på enkäten eller medverka i intervjun.

Slutligen vill jag tacka familj och vänner som har stöttat mig från början till slut.

Lisa Wang

Malmö, 18 maj 2026

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Bakgrund.....	1
1.2 Syfte	3
1.3 Frågeställning.....	4
1.4 Avgränsning.....	4
 2. Litteraturoversikt	 5
2.1 Definition av trygghet.....	5
2.2 Manlig norm präglar det offentliga rummet	6
2.3 Vikten av det offentliga rummet för unga kvinnor	7
2.4 Fysiska och sociala faktorer som påverkar trygghet.....	8
2.4.1 Den fysiska miljön	8
2.4.2 Sociala miljöer	10
 3. Metod och genomförande.....	 14
3.1 En kvalitativ forskningsansats	14
3.2 Litteraturoversikt.....	14
3.3 Dokumentstudie	15
3.4 Intervju.....	15
3.4.1 Urval.....	15
3.4.2 Förberedelse.....	16
3.4.3 Genomförande.....	16
3.5 Enkät	17
3.5.1 Förberedelse	17
3.5.2 Urval.....	18
3.5.3 Insamling och sammanställning.....	18
3.6 Forskningsetik.....	19
 4. Resultat	 20
4.1 Dokumentstudie	20
4.2 Intervju.....	21
4.2.1 Trygghet i relation till den fysisk miljön	21
4.2.2 Trygghet som skapas genom social närvaro och aktivitet	22

4.2.3 Trygghet som makt och ojämlik tillgång	24
4.2.4 Trygghet som subjektiv och situationsbunden	25
4.3 Enkät	26
4.3.1 Trygg och otrygg	27
4.3.2 Anpassningar i vardagen för att känna trygghet	31
5. Analys.....	32
5.1 Samspelet mellan fysisk och social miljö i unga kvinnors trygghetsupplevelser	32
5.1.1 Den fysiska miljön	32
5.1.2 Den sociala miljön	34
5.2 Hur trygghet integreras i Malmö stads arbete	35
6. Diskussion	37
6.1 Diskussion av resultat och analys	37
6.1.1 På vilka sätt påverkar den fysiska och sociala stadsmiljön unga kvinnors upplevelser av trygghet respektive otrygghet?	37
6.1.2 Hur förstås och integreras trygghetsperspektivet i Malmö stads arbete med stadsmiljö arbete?	40
6.2. Metoddiskussion	42
7. Slutsats och vidare forskning.....	46
8. Referenslista	48
Bilaga A.....	53
Bilaga B.....	54

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Stadens offentliga miljöer utgör en central del av ungdomars vardagsliv och fungerar som viktiga scener för social interaktion, identitetsskapande och utvecklingen av självständighet (Rodela & Lundmark, 2025). Platser som parker, torg och andra mötesmiljöer beskrivs ofta som öppna och tillgängliga miljöer (Boverket, 2022) och erbjuder unga människor möjligheter att umgås utanför vuxenvärldens direkta insyn, vilket är en betydelsefull del av mognadsprocessen (Cele, 2013). Samtidigt är upplevelsen av trygghet en grundläggande förutsättning för att dessa fördelar ska kunna realiseras, då miljöer som uppfattas som otrygga aktivt undviks (Rodela & Lundmark, 2025). Detta är särskilt påtagligt för unga kvinnor, vars möjligheter att röra sig fritt i staden ofta begränsas av en oro för den egna säkerheten.

Studier visar att kvinnor i högre grad upplever otrygghet på offentliga platser, särskilt under kvälls- och nattetid. Enligt en rapport från Brottsförebyggande rådet (Brå, 2025a) uppger cirka 25% av deltagarna i åldrarna 16-84 att de känner sig otrygga eller helt avstår från att vistas utomhus sena kvällar på grund av otrygghet. Kvinnor uppvisar generellt en högre grad av upplevd otrygghet i det offentliga rummet, där unga kvinnor i åldern 16-24 utgör den grupp som i störst utsträckning rapporterar rädsla (Brå, 2025a). Detta mönster är återkommande och har identifierats i Brås undersökningar över tid.

Statistik från 2025 visar vidare att över 30 procent av unga kvinnor ofta eller ganska ofta oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella övergrepp (SCB, 2025b). Samma år framkommer det att mer än hälften av unga kvinnor mellan åldern 16-24 mycket eller ganska ofta väljer en annan väg på grund av oro (SCB, 2025a). Detta innebär att stadens offentliga platser, trots sin formella öppenhet, i praktiken kan fungera exkluderande för vissa.

För unga kvinnor blir därför otryggheten en begränsande faktor som hanteras genom specifika strategier för rörlighet. Forskning visar att unga kvinnor i betydligt högre grad använder sig av försiktighetsstrategier för att minska risken för trakasserier (Van der Burgt, 2015). Denna anpassning innebär att rörligheten blir villkorad, då vissa platser, som

stationsområden och parker, undviks helt under specifika tider på dygnet på grund av bristande social kontroll eller erfarenheter av “obehagliga män” (Van der Burgt, 2015).

Ur ett socialt hållbarhetsperspektiv blir frågan om trygghet i stadens mötesplatser central, då social hållbarhet förutsätter jämlik tillgång till stadens resurser och möjligheten för olika grupper att delta i stadslivet. Att studera unga kvinnors upplevelser av trygghet i offentliga mötesplatser kan därmed bidra till en ökad förståelse för hur stadens utformning och sociala dynamik påverkar inkludering, delaktighet och rätten till staden.

För att skapa en djupare förståelse för hur trygghet formas i relation till stadens fysiska och sociala miljöer, undersöks dessa frågor i en specifik urban kontext. Malmö utgör i detta avseende ett intressant fall, eftersom staden både har en ung och mångkulturell befolkning samt under lång tid präglats av diskussioner om otrygghet och offentliga rum.

Malmö som kontext för trygghet i det offentliga rummet

Malmö är Sveriges tredje största stad med cirka 368 000 invånare år 2025. Staden är också den snabbast växande storstaden i landet, vilket främst beror på höga födelsetal och stor inflyttning. Befolkningen är relativt ung, där ungefär hälften av befolkningen är under 35 år. Malmö präglas också av stor kulturell mångfald, med invånare från 187 olika länder utöver Sverige (Malmö stad, u.åa).

Under 2010-talet beskrevs Malmö ofta som en stad där många invånare upplevde otrygghet i staden. Otryggheten var så uppmärksammas att Malmö placerades högt på listan över Europas våldsammaste städer 2016 (Lönnaeus, 2017). Åren efter har den upplevda otryggheten successivt minskat och år 2023 lågt otryggheten på den lägsta nivån sedan mätningarna startade 2007 (Malmö stad, 2025a). Mätningarna visar bland annat att fler Malmöbor känner sig trygga att vistas ute ensamma sent på kvällen, att färre uppger att de avstår från aktiviteter på grund av otrygghet och att andelen som inte utsatts för brott alls har ökat över tid, vilket är faktorer som sammantaget pekar på en förbättrad trygghetssituation för många invånare (Malmö stad, 2025a). År 2025 uppgav exempelvis 55% Malmöbor att de känner sig trygga ute på kvällen, vilket är högre än de tidigare åren (Malmö stad, u.åb).

Denna utveckling har bland annat kopplats till Malmömodellen, ett arbetssätt där offensiva insatser mot grov kriminalitet kombineras med ett långsiktigt arbete för att öka tryggheten i bostadsområden. Modellen bygger på nära samarbete mellan polis, Malmö stad och civilsamhället och omfattar bland annat kamerabevakning, områdespoliser och ökad närvaro i särskilt utsatta områden (Stenkula & Rosenberg, 2026).

Trots den positiva utvecklingen visar brottsstatistik att vissa former av våld fortfarande förekommer i det offentliga rummet. Under 2025 registrerades cirka 47300 anmälningar om brott mot brottsbalken i Malmö (Brå, 2025b). Av dessa registrerades cirka 39 anmälningar om misshandel mot flickor i åldern 15-17 och cirka 725 anmälningar mot kvinnor över 18 år i utomhusmiljöer (Brå, 2025b). Statistiken visar också att över 180 flickor och kvinnor från 15 år och uppåt anmälde sexuellt ofredande av obekanta under året, samt att omkring 9 våldtäkter utomhus mot kvinnor över 18 år registrerades (Brå, 2025b). Samtidigt uppgav 9% av kvinnorna att de blivit antastade utomhus, vilket är en minskning från tidigare år (Malmö stad, u.åb).

1.2 Syfte

Syftet med denna studie är att belysa unga kvinnors upplevelser av trygghet i stadens offentliga mötesplatser, samt att synliggöra hur dessa upplevelser påverkar deras närvaro, rörlighet och möjlighet till delaktighet i staden. Studien syftar även till att synliggöra hur otrygghet kan begränsa unga kvinnors användning av offentliga miljöer. Genom att undersöka unga kvinnors erfarenhet av trygghet och otrygghet avser studien att bidra till en ökad förståelse för hur offentliga rum i praktiken kan upplevas som inkluderande eller exkluderande.

Vidare syftar studien till att analysera hur den fysiska utformningen av stadsmiljön och sociala faktorer samspelar i skapandet av trygghet eller otrygghet, samt vilka strategier unga kvinnor använder för att hantera upplevda risker i det offentliga rummet.

För att belysa detta tar studien sin utgångspunkt i Malmö, vilket möjliggör en analys av trygghet i relation till en konkret urban kontext. Därför syftar studien också till att beskriva hur trygghet förstås och integreras i Malmö stads arbete med offentliga miljöer, samt hur detta relaterar till unga kvinnors egna erfarenheter av stadens miljöer. Genom att utgå från

unga kvinnor i åldern 15-24 år avser studien att bidra till ökad förståelse för hur stadens fysiska utformning och sociala strukturer kan verka inkluderande eller exkluderande.

1.3 Frågeställning

Två frågeställningar har formulerats till studien:

- På vilka sätt påverkar den fysiska och sociala stadsmiljön unga kvinnors upplevelser av trygghet respektive otrygghet?
- Hur förstås och integreras trygghetsperspektivet i Malmö stads arbete med stadsmiljöarbete?

1.4 Avgränsning

I detta arbete används begreppet unga kvinnor med utgångspunkt i UNESCO:s definition av ungdomar, vilket avser personer i åldern 15-24 år (UNESCO, u.å). Denna avgränsning motiveras av att unga kvinnor i tidigare forskning samt i den nationella statistiken ofta framträder som en grupp som i högre utsträckning än andra upplever otrygghet i det offentliga rummet. Denna livsfas präglas ofta av en ökad självständighet, större rörelsefrihet och ett mer aktivt användande av stadens offentliga miljöer, vilket gör frågor om trygghet särskilt relevanta att studera. Samtidigt är det viktigt att betona att upplevelser av otrygghet inte är begränsade till unga kvinnor. Även unga män och personer i andra åldersgrupper kan uppleva rädsla och otrygghet i det offentliga rummet. Genom att fokusera på unga kvinnor avser studien därför inte att utesluta andra perspektiv, utan att fördjupa förståelsen för en grupp vars erfarenheter ofta synliggör bredare strukturer kopplade till upplevd trygghet i staden.

Studien avgränsas även geografiskt till Malmö för att möjliggöra en mer fördjupad analys av kommunens arbetssätt kring trygghet och upplevd otrygghet i det offentliga rummet. Valet av Malmö motiveras av att flera områden i staden återfinns på polisens lista över utsatta områden 2025, vilket gör trygghetsfrågan särskilt aktuell. Att endast utgå från en kommun syftar också till att kunna göra en djupare och mer kontextspecifik analys av hur trygghetsfrågor hanteras i praktiken, snarare än att göra en bred jämförelse mellan flera städer. Genom att fokusera på Malmö blir det möjligt att analysera lokala strategier, dokument och arbetssätt mer ingående, samt relatera dessa till unga kvinnors upplevelser av trygghet i stadens offentliga miljöer.

2. Litteraturöversikt

Detta kapitel handlar om tidigare forskning om unga kvinnors upplevda trygghet i staden och hur de hanterar detta. Det handlar inte enbart om unga kvinnor utan även kvinnor generellt, samt inslag av forskning kopplad till trygghet för alla. I vissa fall behandlar den tidigare forskningen personer som ligger nära den undersökningsgrupp som studien fokuserar på men där åldersspannet kan vara något bredare eller smalare än studiens avgränsning. De teoretiska resonemang och den tidigare forskning som presenteras i avsnittet lägger sedan grunden för analysen av det empiriska materialet.

2.1 Definition av trygghet

Ungdomars upplevelser av trygghet i stadens mötesplatser är inte homogena, utan varierar beroende på exempelvis kön, bakgrund och tidigare erfarenheter. Denna livsfas präglas ofta av ett ökat behov av självständighet, social gemenskap och möjligheten att röra sig fritt i staden (Rodela & Lundmark, 2025)

För att kunna analysera och diskutera trygghet är det viktigt att tydliggöra vad begreppet innebär. Inom stadsplanering och social hållbarhet används trygghet ofta som ett centralt mål, trots att begreppet är mångtydigt och svårdefinierat (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025). Det fungerar både som ett normativt mål, för vad som anses vara "gott" för allmänheten, men även som ett analytiskt verktyg för att förstå och bedöma platser (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025). Trygghet i samhällsplanering handlar om individers upplevelse av säkerhet och välbefinnande i sin omgivning, vilket inte enbart är kopplat till faktisk brottslighet utan även till hur miljön tolkas och förstås (Boverket, 2025). Begreppet är generellt, men samtidigt i hög grad subjektivt och formas i samspel mellan den fysiska miljön, personliga erfarenheter, sociala sammanhang och föreställningar om risk och brottslighet (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025). Begreppet vilar även ofta på en sorts nostalgi över något som anses ha gått förlorat, och trygghetsbegreppet har i en nyliberal kontext kommit att kommersialiseras som en del av gentrifieringsstrategier för att locka kapital och en högutbildad befolkning (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025, s. 206-207).

2.2 Manlig norm präglar det offentliga rummet

Samtidigt är det viktigt att belysa att otrygghet inte enbart kan förstås som individuell rädsla, utan som ett resultat av strukturella maktrelationer i samhället (Listerborn, 2016).

Upplevelsen av otrygghet formas i skärningspunkten mellan kön, etnicitet, klass och andra maktordningar, där det offentliga rummet i stor utsträckning präglas av manlig norm (Listerborn, 2016). Listerborn (2016) framhåller att kvinnor och personer med invandrabakgrund tillhör de mest sårbara grupperna i det offentliga rummet. Dessa grupper tenderar i högre grad att anpassa sina liv och sin rörlighet för att hantera en upplevd risk för våld i det offentliga rummet (Listerborn, 2016). Rädsla för sexuellt våld fungerar som en överordnad rädsla och bidrar till att reglera kvinnors rörelsemönster (Navarrete-Hernandez m.fl., 2023). Detta kan förstås som ett kontinuerligt "trygghetsarbete" (safety work) där ansvaret för säkerheten internaliseras genom val av klädsel, tidpunkt och kroppsligt uttryck (Almanza Avendaño, Romero-Mendoza & Gómez San Luis, 2022). På så vis blir otryggheten en spatial manifestation av ojämna maktrelationer, där kvinnors frihet begränsas genom förebyggande anpassningar snarare än genom direkta förbud (Almanza Avendaño, Romero-Mendoza & Gómez San Luis, 2022).

Den manliga normen blir även tydlig i användningen av offentliga aktivitetsytor. Forskning visar att platser för spontan fysisk aktivitet, såsom skateparker, bollplaner och aktivitetsparker, ofta domineras av pojkar och unga män (Book & Högdahl, 2024). I vissa fall består användarna till över 80 procent av män, vilket illustrerar hur dessa miljöer i praktiken blir könskodade och förknippas med maskulinitet (Book & Högdahl, 2024). Tillgång till aktivitetsytor innebär därför inte automatiskt ett jämlikt deltagande, eftersom användningen påverkas av sociala normer och upplevelsen av att ha rätt att ta plats i rummet (Book & Högdahl, 2024). Denna dominans kan skapa territoriella strukturer där erfarna användare definierar både platsens användning och vilka som känner sig välkomna där (Stoodley m.fl., 2025). Historiskt sett har exempelvis skateparker varit mansdominerade, vilket påverkar unga kvinnors upplevelse av trygghet och tillhörighet i dessa miljöer. Forskning visar att flickor och unga kvinnor ofta upplever en oro för att vara i vägen, bli berömda eller negativt kommenterade när de använder dessa platser (Stoodley m.fl., 2025). Som följd söker sig många till mer avskilda delar av aktivitetsytan för att kunna träna ostört (Stoodley m.fl., 2025). Deltagandet begränsas även av rädsla för trakasserier och sexuellt våld i offentliga miljöer (Peng, Ng & Ha, 2023). Önskad uppmärksamhet och sexuella trakasserier bidrar till

att dessa platser upplevs som osäkra och blir därmed en del av de könade maktstrukturer som reglerar kvinnors rörelsefrihet och närvaro i det offentliga rummet (Peng, Ng & Ha, 2023). För att skapa mer jämlika och inkluderande miljöer krävs därför inte enbart fysisk infrastruktur, utan även ett aktivt arbete med social inkludering, normer och trygghetsskapande åtgärder (Book & Högdahl, 2024).

Otryggheten varierar dessutom beroende på position i samhällets maktordningar. För beslöjade muslimska kvinnor kan exempelvis välbärgade förorter eller gentrifierade innerstadsområden framstå som fientliga miljöer på grund av risken för rasistiska trakasserier och våld (Listerborn, 2016). Här blir det tydligt hur kön och etnicitet samverkar och skapar sårbarheter. Samtidigt har kvinnors trygghet i vissa politiska sammanhang använts för att legitimera exkluderande agendor, där skyddet av "den egna" nationens kvinnor ställs mot migrantmän, vilket osynliggör migrantkvinnors egna erfarenheter av otrygghet och rasism (Listerborn, 2016).

2.3 Vikten av det offentliga rummet för unga kvinnor

Det offentliga rummet spelar en viktig roll för unga kvinnors liv, då det fungerar som den primära platsen för social interaktion, identitetsskapande och utövandet av självständighet (Cele, 2013). Den genomsnittliga flyttåldern för kvinnor ligger på ungefär 22 år (SCB, 2026). Eftersom de flesta unga kvinnor bor hemma fram till 22 år, kan möjligheterna att träffas i privata hem vara begränsade. Offentliga platser, såsom gator, torg och parker, blir därmed viktiga platser där unga kan mötas, skapa sociala nätverk och bygga gemenskap (Cele, 2013; Rodela & Lundmark, 2025). För unga kvinnor är dessa platser särskilt betydelsefulla för att bygga sociala nätverk och motverka känslor av ensamhet genom att skapa en känsla av tillhörighet i lokalsamhället (Moore, Fardghassemi & Joffe, 2023).

En viktig aspekt av det offentliga rummet är dess funktion som en sociopolitisk yta (Cele, 2013). För unga kvinnor blir exempelvis en park en miljö där de kan utforska och uttrycka sin politiska subjektivitet och identitet genom sin närvaro och sitt beteende (Cele, 2013). Genom att använda sin kropp och sin stil, såsom kläder, smink och attribut, kommunicerar de grupptillhörighet, värderingar och politiska ståndpunkter (Cele, 2013). Det offentliga rummet fungerar därmed som en "scen" där de kan pröva olika roller och navigera mellan sociala förväntningar och personliga övertygelser (Cele, 2013).

Utöver de sociala aspekterna är det offentliga rummet viktigt som en plats för reflektion och ensamhet (Cele, 2013). Forskning visar att parker inte bara används för intensiva sociala interaktioner, utan även som utrymme för kontemplation (Cele, 2013). För unga kvinnor är tillgången till lugna miljöer i staden viktig för att de ska kunna distansera sig från sociala krav, "hitta sig själva" och bearbeta sina tankar kring framtiden och sin position i samhället (Cele, 2013). Denna typ av "positiv ensamhet" i en trygg utomhusmiljö ses som en viktig motvikt till ett annars hektiskt och ibland dömande socialt liv (Moore, Fardghassemi & Joffe, 2023).

För unga kvinnor är dock inte bara det sociala livet viktigt, utan även behovet av avskildhet och eftertanke framträder som en viktig aspekt av hur de använder stadens rum. Möjligheten att vistas på egen hand i den offentliga miljön under dygnets mer stillsamma timmar beskrivs som betydelsefulla för att kunna utforska och reflektera över den egna identiteten, utan påverkan från gruppens eller samhällets sociala och könsrelaterade förväntningar (Cele, 2013).

2.4 Fysiska och sociala faktorer som påverkar trygghet

Upplevelser av trygghet i det offentliga rummet påverkas av flera faktorer som oftast delas in i fysiska och sociala miljöer (te Braak & Pieter van Tienoven, 2025). Den fysiska miljön definieras av platsens materiella och inbyggda egenskaper, vilket inkluderar byggnaders fasader, vegetation och underhåll (Zhu & Du, 2024). Den sociala miljön omfattar i sin tur de mänskliga interaktionerna och den sociala dynamiken på plats, som vilka som vistas på platsen och hur aktiverad platsen är (te Braak & Pieter van Tienoven, 2025). Nedan redovisas vilka aspekter i den fysiska respektive sociala miljön som påverkar unga kvinnors trygghetsupplevelser.

2.4.1 Den fysiska miljön

Stadens utformning har en viktig betydelse för unga kvinnors upplevelse av trygghet då de ofta navigerar i offentliga miljöer utifrån en medvetenhet om potentiella risker (Peng, Ng & Ha, 2023). Platser som är monotona, oattraktiva eller svårbegripliga kan minska upplevelsen av trygghet (Zhu & Du, 2024). Forskning visar att det finns flera faktorer som är avgörande för att en plats upplevs som trygg eller inte.

Sikt och visuell genomsläpplighet, fysiska barriärer och flyktvägar

En av de viktigaste faktorerna för kvinnors trygghet är att bli sedd och att kunna se andra (te Braak & Pieter van Tienoven, 2025). När människor har god överblick och närvaro av andra uppstår en form av naturlig övervakning som minskar upplevelsen av utsatthet (Jacobs, 2011). Studier visar att kvinnor generellt känner sig tryggare i miljöer där det finns tydliga siktlinjer och aktiviteter, eftersom detta minskar risken för överraskningsmoment eller bakhåll (Roberts, Donovan & Durey, 2022).

Fysiska barriärer och begränsad sikt i stadsmiljön kan bidra till otrygghet eftersom de försvårar möjligheten att överblicka omgivningen och förutse vad som finns bakom hörn och strukturer. Täta väggar, skärmar och slutna fasader kan skapa känslor av isolering och potentiella gömställen, vilket enligt forskning minskar kvinnors upplevda trygghet (Navarrete-Hernandez, Vetro & Concha, 2021). I en studie av Navarrete-Hernandez, Vetro & Concha. (2021) visades exempelvis att borttagning av massiva väggar ökade den visuella öppenheten och därmed förbättrar kvinnors trygghetsupplevelse, eftersom miljön signalerade större kontroll och social närvaro. Liknande mekanismer återfinns i utformningen av grönområden. Även om parker ofta upplevs positiva dagtid kan tät vegetation och mörka partier begränsa sikten och skapa upplevda riskzoner, särskilt när det är mörkt (Jurkevičienė & Budrytė, 2025). Balansen mellan öppna vyer och skyddande platser blir därför central, då den påverkar känslan av överblick, rörelsefrihet och möjlighet att upptäcka hot i tid. Denna problematik hänger samman med upplevelsen av instängdhet och begränsade flyktvägar. Miljöer som tunnlar, undergångar, smala gångpassager och slutna gångstråk saknar ofta alternativa vägar ut och upplevs därför som särskilt hotfulla (Roberts, Donovan & Durey, 2022).

Belysning och mörker

Bristfällig belysning är också en återkommande faktor i studier om kvinnors rörelsemönster i staden. Mörkret fungerar ofta som en förstärkare av andra otrygghetsfaktorer och bidrar till att förändra hur stadens miljö upplevs och används (Te Braak & Pieter van Tienoven, 2025). Mörka eller ojämnt upplysta stråk kan skapa signaler som väcker oro, där bristen på ljus uppfattas som möjlig risk (Navarrete-Hernandez, Vetro & Concha, 2021). I förlängningen innebär detta att vissa platser, särskilt dåligt belysta och ödsliga miljöer såsom hållplatser och

stationer, utvecklas till så kallade “hotspots” (Roberts, Donovan & Durey 2022), där unga kvinnor aktivt anpassar sina rörelsemönster eller helt undviker att vistas.

Underhåll och ordning

Stadens fysiska skick fungerar som en symbolisk indikator på hur väl en plats är övervakad, underhållen och socialt kontrollerad. Synliga tecken på förfall, såsom klotter, skräp och övergivna byggnader, kan signalera att platsen saknar aktiv närvaro. Utifrån Broken windows teorin tolkas dessa platser som oordning, vilket kan förstärka upplevelsen av att regler och normer inte upprätthålls (Navarrete-Hernandez m.fl., 2023). Därmed uppstår en känsla av osäkerhet som inte nödvändigtvis är kopplad till faktisk brottslighet, utan hur miljöer uppfattas visuellt och socialt (Te Braak & Pieter van Tienoven, 2025; Navarrete-Hernandez m.fl., 2023). Forskning visar att förbättringar av den byggda miljön, exempelvis genom renoveringar av fasader eller omvandling av övergivna ytor till aktiva platser, kan bidra till att öka upplevelsen av trygghet.

2.4.2 Sociala miljöer

Sociala miljöer är avgörande för hur trygghet konstrueras och upplevs i staden. Trygghet formas inte enbart av den byggda miljön, utan i hög grad av vilka människor som vistas på platsen, hur det integreras, vilka normer som råder och hur maktrelationer tar sig uttryck i vardagliga situationer (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025).

I Jane Jacobs berömda bok *The Death and Life of Great American Cities* (2011) lyfter författaren fram trottoaren som en central plats för upplevd trygghet i staden. Hon menar att när människor beskriver staden eller ett område som farligt syftar de ofta på att de i första hand inte känner sig trygga på trottoarerna (Jacobs, 2011). Enligt Jacobs är gatorna staden mest grundläggande offentliga rum och spelar en avgörande roll för hur staden upplevs. Om gatorna uppfattas som intressanta, upplevs även staden som attraktiv, medan tråkiga och ödsliga gator ger ett negativt intryck (2011).

Enligt Jane Jacobs (2011) bygger storstadens trygghet på att människor kan känna sig säkra även i närvaro av främlingar. Denna trygghet upprätthålls inte i första hand genom polisens närvaro, utan genom ett komplext och ofta omedvetet nätverk av informell social kontroll där människor frivilligt vistas i det offentliga rummet och där närvaron av andra fungerar

trygghetsskapande. För att detta ska fungera krävs, enligt Jacobs (2011), tre grundläggande egenskaper. För det första måste det finnas tydliga gränser mellan privata och offentliga rum, så att det är klart vad som tillhör vem. För det andra behövs “ögon på gatan”, vilket innebär att människor som bor eller verkar längs gatan bidrar till en naturlig övervakning av den. För det tredje måste gatan användas någorlunda kontinuerligt, eftersom en levande och frekvent använd plats leder till “ögon på gatan” (Jacobs, 2011). Tryggheten kan däremot stärkas ännu mer. Genom att ha verksamheter, såsom butiker, restauranger och barer, längs gatorna skapas aktivitet under stora delar av dygnet, vilket bidrar till att fler människor rör sig i området. Särskilt kvälls- och nattaktiviteter är viktiga, eftersom de förlänger den tid då gatorna är befolkade och därmed övervakade (Jacobs, 2011). Om människor istället börjar undvika gatorna på grund av rädsla minskar den mänskliga närvaron, vilket leder till ännu större otrygghet och en negativ spiral där färre människor innebär färre “ögon på gatan” (Jacobs, 2011).

Trygghetens tidsdimension i stadsmiljön

En central aspekt av sociala miljöer är tid. Kvinnors rädsla är ofta “schemalagd”, vilket innebär att otryggheten inte bara är kopplad till specifika platser utan även till vissa tider på dygnet. Efter mörkrets inbrott intensifieras upplevelsen av risk, eftersom den sociala närvaron minskar och stadsrummet upplevs som mer maskulint dominerat (Te Braak & Pieter van Tienoven, 2025). Denna temporalitet innebär att staden i praktiken blir ojämnt tillgänglig över dygnet, vilket gör att platser som annars upplevs trygga på dagtid kan undvikas på kvällstid. Många unga kvinnor beskriver hur de avstår från att röra sig ute sent på kvällen eller under natten, särskilt under de timmar då gatorna är mest ödsliga och risken för att möta berusade personer ökar (Angeles Garcia Carpintero m.fl., 2020). Denna begränsning av rörlighet, som kan liknas vid ett slags självpåtaget utgångsförbud, kan förstås som en konsekvens av en könad socialisering där kvinnor förväntas anpassa sitt beteende för att förebygga utsatthet (Roberts, Donovan & Durey, 2022).

Undvikande och mentala kartor över otrygga platser

I relation till detta utvecklas olika former av undvikandestrategier (Van der Burgt, 2015). Dessa är inte enbart individuella val utan speglar hur sociala normer och erfarenheter formar rörelsemönster. Unga kvinnor kan exempelvis välja bort vissa parker, gångtunnlar eller kollektivtrafiksträckor under specifika tider (Van der Burgt, 2015; Rodela & Lundmark,

2025). Denna selektiva närvaro innebär att stadens sociala rum krymper och att vissa miljöer i praktiken blir mindre tillgängliga. Undvikandet får därmed strukturella konsekvenser: det reproducerar en könad rumslig ordning där kvinnor i högre grad anpassar sina rörelser efter upplevd risk (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025)

Sociala miljöer formas också genom mentala kartor, som ibland också benämns som “fear maps”, där vissa geografiska punkter uppfattas som särskilt riskfyllda eller som “dark spots” (Angeles Garcia Carpintero m.fl., 2020). Dessa föreställningar och rädslor grundar sig i egna erfarenheter av trakasserier och sexuellt våld (Angeles Garcia Carpintero m.fl., 2020), men även av rykten, media och kollektiva berättelser om kriminalitet, vilket begränsar vilka delar som upplevs som tillgängliga (Van der Burgt, 2015). På så sätt kan vissa områden successivt bli no-go-zoner som unga kvinnor aktivt navigerar runt (Van der Burgt, 2015).

Strategier för att hantera och utmana otrygghet

Samtidigt visar forskning att trygghet inte bara skapas genom att undvika risk, utan också genom aktivt hantera den. I sociala miljöer där osäkerhet uppstår använder unga kvinnor riskkonfronterande strategier (Van der Burgt, 2015). Att röra sig tillsammans med andra är ett exempel, eftersom närvaron av vänner kan minska upplevelsen av sårbarhet och fungera som ett skydd i potentiella otrygga situationer (Van der Burgt, 2015). I situationer där man inte är i något sällskap fungerar mobiltelefonen ofta som en digital livlina och används för att hålla kontakt med andra, dela sin position eller simulera social närvaro genom att prata i telefon (Van der Burgt, 2015). Dessa typ av förebyggande handlingar visar hur trygghet inte bara skapas genom att undvika platser utan också genom att aktivt hantera risker i stunden.

I många fall utvecklar kvinnor dessutom en hög grad av “street literacy”, vilket innebär att man är uppmärksam på sin omgivning för att kontinuerligt läsa av den sociala miljön. Det kan handla om att notera vilka personer som befinner sig på platsen, hur de beter sig, vilka alternativa vägar som finns och vad är det för ljussättning. Denna medvetenhet om omgivningen gör det möjligt att snabbt bedöma situationer och fatta beslut om hur man rör sig i staden (Van der Burgt, 2015). Anpassningar av kroppsspråket och utseende kan också vara en del av detta arbete, exempelvis genom att undvika ögonkontakt eller välja kläder som minskar oönskad uppmärksamhet, vilket speglar hur kvinnor ofta reglerar sitt eget beteende

för att navigera i könade urbana miljö (Almanza Avendaño, Romero-Mendoza & Gómez San Luis, 2022; Fileborn, 2016).

Det är samtidigt viktigt att understryka att sociala miljöer inte enbart genererar defensiva praktiker. Forskning visar att kvinnor också använder strategier som kan förstås som uttryck för självtillit och handlingskraft (Van der Burgt, 2015). Vissa beskriver hur de använder musik i hörlurar för att skapa "ljudbubbla" som gör det lättare att röra sig genom miljöer som annars skulle upplevas som skrämmande. Andra arbetar med kroppslig säkerhet genom fysisk träning, såsom lagidrott eller kampsport, vilket kan bidra till ökad självtillit och en känsla av kontroll över den egna kroppen (Van der Burgt, 2015). En annan dimension av egenmakt handlar om att aktivt ta plats i offentliga rummet. Genom att medvetet vistas i miljöer som betraktas som farliga men där de själva har en personlig koppling, exempelvis via skola eller fritidsaktiviteter, kan unga kvinnor gradvis avdramatisera dessa platser och utveckla ett större spatialt självförtroende (Van der Burgt, 2015).

3. Metod och genomförande

I detta kapitel presenteras de metoder som använts för att besvara studiens frågeställningar. Inledningsvis redogörs för den kvalitativa forskningsansats som ligger till grund för studien. Därefter beskrivs de metoder som använts för datainsamling, vilket är litteraturöversikt, dokumentstudie, intervju och enkät.

3.1 En kvalitativ forskningsansats

En kvalitativ ansats används för att undersöka människors erfarenheter, upplevelser och tolkningar av olika fenomen (Olsson & Sörensen, 2021). Inom denna forskningsansats ligger fokus på att få djupare och mer nyanserad förståelse av sociala sammanhang genom att ta del av individens perspektiv och hur de upplever sin omgivning (Olsson & Sörensen, 2021). Metoden syftar därmed till att skapa en helhetsförståelse av ett fenomen i sitt sammanhang (Olsson & Sörensen, 2021).

Denna studie syftar till att belysa unga kvinnors upplevelser av trygghet i stadens offentliga platser, samt att undersöka hur trygghet förstås och integreras i Malmös planeringsarbete. Utifrån litteraturöversikten kan man konstatera att trygghet är ett subjektivt och kontextberoende fenomen, vilket gör en kvalitativ ansats lämplig, då den fångar komplexiteten i hur trygghet kan upplevas, tolkas och produceras i vardagliga miljöer.

3.2 Litteraturöversikt

En litteraturöversikt har genomförts med syfte att systematiskt analysera tidigare forskning om trygghet kopplat till offentliga mötesplatser, samt unga kvinnors erfarenheter av stadsmiljön. Genom att ta del av tidigare forskning kan studien sättas i relation till ett befintligt kunskapsfält och bidra till en förståelse för hur den aktuella studien förhåller sig till tidigare forskning (Flick 2018). Den tidigare forskning ger även en överblick över centrala teorier och forskningsresultat inom området, samt möjliggör identifiering av relevanta forskningsproblem och kunskapsluckor (Flick 2018).

Materialet består mestadels av vetenskapliga artiklar, men även lite annan relevant litteratur. Dessa analyseras för att identifiera återkommande begrepp, perspektiv och teoretiska utgångspunkter kopplade till trygghet i offentliga miljöer, med särskilt fokus på kön och unga

kvinnors upplevelser av stadsmiljön. Litteraturen bidrar även till att utveckla den teoretiska förståelsen av forskningsområdet och stödjer formuleringen av studiens analytiska frågor (Flick 2018).

Relevant litteratur samlas in genom sökningar i databaser tillgängliga via Malmö universitet och Sveriges lantbruksuniversitet. Sökningar baseras på relevanta sökord på både svenska och engelska, exempelvis *offentliga platser*, *trygghet*, *ungdomar*, *public space* och *young woman*. För att identifiera ytterligare relevant litteratur används även tidigare studiers referenslistor och begrepp som vägledning i den fortsatta sökningen.

3.3 Dokumentstudie

För att besvara andra frågeställningen har en dokumentstudie av Malmö stads relevanta dokument genomförts. Syftet är att analysera hur Malmö stad arbetar med trygghet i offentliga miljöer, samt skapa en övergripande förståelse för kommunens arbete inom området. Dokumentstudien fungerar även som ett underlag vid utformningen av intervjufrågor. Enligt Yin (2013) kan dokument utgöra en viktig informationskälla i en studie genom att bidra med kontext och komplettera andra datakällor.

I studien har kommunala dokument, information från Malmö stads hemsida och relevanta artiklar publicerade av Malmö stad använts. Vid genomgången av material framkom dock att det finns ett begränsat antal dokument som specifikt handlar om trygghet i offentliga miljöer. Dokumentstudien utgår därför främst från ett centralt dokument *Lägesbild för Malmö*, vilket Malmö stad använder i sitt arbete med trygghetsfrågor.

3.4 Intervju

En intervju med två tjänstepersoner från Malmö stad har genomförts. Syftet med intervjun är att få en fördjupad förståelse av hur trygghetsfrågor hanteras inom kommunen, samt hur olika yrkesroller arbetar med dessa frågor i praktiken.

3.4.1 Urval

Urvalet var strategiskt och bestod av två tjänstepersoner från Malmö stad med olika yrkesroller kopplade till trygghet och stadsutveckling (Holme & Solvang, 1997). Jag

kontaktade Malmö stad via mejl och efterfrågade möjligheten att intervjua personer som arbetade med dessa frågor, gärna med olika yrkesroller. En tjänsteperson återkopplade därefter och bokade in en intervju. I samband med denna kontakt informerades även att en kollega till tjänstepersonen skulle delta vid intervjun.

Båda tjänstepersonerna arbetar inom fastighets- och gatukontoret, där den ena är utvecklingssamordnare och den andra som landskapsarkitekt. Genom att inkludera två olika yrkesroller skapades förutsättningar att belysa hur trygghetsfrågor i staden ser ut ur olika perspektiv, både på en mer övergripande och strategisk nivå, samt i relation till den fysiska utformningen.

3.4.2 Förberedelse

Inför intervjun utformades en intervjuguide (se bilaga A). Arbetet med intervjuguiden utgick från studiens syfte och frågeställningar. Guiden innehöll öppna frågor som syftade till att få intervjupersonerna att beskriva sina roller, arbetsprocesser och perspektiv på trygghetsarbete. Frågorna formulerades för att uppmuntra till utvecklade svar snarare än kortfattade ja- eller nej- svar. Målet är att få så nyanserade beskrivningar som möjligt av intervjupersonernas erfarenheter och uppfattningar (Olsson & Sörensen, 2021). Intervjuguiden fungerade som ett stöd för samtalet och som ett sätt att säkerställa att centrala teman berördes, men var inte avsedd att följas i strikt ordningsföljd (Holme & Solvang, 1997).

3.4.3 Genomförande

Intervjun genomfördes den 24 februari 2026 i Malmö stads stadshus, där en av intervjupersonerna bokade rum till oss. Intervjun varade i cirka 60 minuter. De första 15 minuterna genomfördes enskilt med utvecklingssamordnare, eftersom landskapsarkitekten inte kunde komma förrän senare. Jag inledde med att presentera mig själv, mitt ämne, frågorna gällande att använda deras information och hur jag ser på upplägget. Efter det fick utvecklingssamordnare utrymme till att beskriva sin roll, sitt ansvarsområde och hur hon i sin roll arbetar med trygghetsfrågor på en övergripande nivå. Därefter anslöt landskapsarkitekten till intervjun och även här presenterade jag mig själv och mitt ämne. Landskapsarkitekten beskrev även hon sin yrkesroll samt hur trygghetsaspekter integreras i planering och gestaltning av offentliga miljöer.

Intervjun hade en semistrukturerad karaktär. Även om en intervjuguide låg till grund för samtalet kom intervjupersonerna i stor utsträckning att själva utveckla resonemang som täckte flera av de förberedda frågorna. Detta innebar att frågorna inte alltid ställdes ordagrant eller i någon ordning. I stället anpassades samtalet efter intervjupersonernas berättelser och det som framstod som särskilt relevant.

Under intervjun ställdes även följdfrågor i syfte att fördjupa och förtydliga vissa resonemang. Dessa följdfrågor användes exempelvis när intervjupersonerna berörde centrala begrepp, arbetsprocesser eller något som de tog upp som behövdes konkretiseras ytterligare. Denna flexibilitet bidrog till att skapa ett mer dynamiskt samtal och gav möjlighet att fånga många nyanser och komplexitet.

Intervjun dokumenterades genom ljudinspelning, efter informerat samtycke från intervjupersonerna. Därefter transkriberades ljudfilen och det genomfördes ordagrant för att bevara nyanser i språk och formulering (Olsson & Sörensen, 2021), samt att jag ska kunna gå tillbaka till transkriberingen under tiden jag skriver. Vidare kodades transkriberingen i flera steg för att säkerställa en noggrann analys av materialet. Först lästes den transkriberade intervjun flera gånger för att skapa en helhetsförståelse av innehållet. Under dessa genomläsningar tog nyckelord, återkommande uttryck och meningar som ansågs vara relevanta ut. Därefter organiserades de identifierade temana i olika kategorier baserat på likheter och mönster i materialet. Denna process ledde till en mer strukturerad och bättre överblick över intervjumaterialet, som även gjorde det lättare att tolka intervjuns innehåll.

3.5 Enkät

Efter intervjun med Malmö stad valdes en enkätundersökning som kompletterande metod. Syftet med detta var att få en bredare och mer nyanserad förståelse för hur unga kvinnor i Malmö upplever trygghet i staden. Enkäten möjliggjorde insamling av flera perspektiv och bidrog därmed till att stärka studiens empiriska underlag.

3.5.1 Förberedelse

Enkäten utformades i Google Formulär och bestod av 13 frågor, där 11 frågor är obligatoriska (se bilaga B). I början av enkäten formulerades bakgrundsfrågor med syfte att skapa en övergripande bild av respondenterna. Dessa frågor berörde bland annat kön, ålder,

samt huruvida respondenten var bosatt i Malmö eller inte. Denna information möjliggör en bättre förståelse av respondenternas kontext och skapade förutsättningar för att analysera mer nyanserat (Holme & Solvang, 1997).

Vidare inkluderades en inledande öppen fråga om vad som gör att de känner sig trygga på offentliga platser, där respondenterna fick möjlighet att med egna ord beskriva sina upplevelser. Denna fråga syftade till att fånga spontana reflektioner utan att påverka svaren genom förutbestämda alternativ. Därefter följde frågor som mer specifikt behandlade upplevd trygghet i Malmö. Enkäten bestod av en blandning av kryssfrågor och öppna svarsrutor. Kryssfrågorna gjorde det möjligt att identifiera mönster och jämföra svar (Holme & Solvang, 1997), medan svarsrutan gav respondenterna utrymme att utveckla sina resonemang och bidra med mer nyanserade beskrivningar.

Enkäten utformades som anonym, vilket var en viktig förutsättning för att skapa förtroende hos respondenterna. Enligt Holme & Solvang (1997) är forskaren beroende av att deltagarna svarar ärligt, och anonymitet kan möjliggöra detta. Genom att säkerställa anonymitet gavs deltagarna möjlighet att uttrycka sina åsikter öppet utan oro för att bli identifierade,

3.5.2 Urval

Urvalet utformades för att säkerställa ett tillräckligt antal svar, då det var osäkert hur hög svarsfrekvensen skulle bli inom studiens målgrupp, unga kvinnor i Malmö. Av denna anledning inkluderades män och personer över 25 år i enkäten. Detta gjordes som en säkerhetsåtgärd för att garantera ett bredare empiriskt underlag om antalet svar från målgruppen hade varit låg (Holme & Solvang, 1997). Samtidigt tydliggjordes det i enkätens beskrivning att det i första hand riktade sig till unga kvinnor mellan åldern 15-24 i Malmö, vilket den slutliga analysen har fokuserat på.

3.5.3 Insamling och sammanställning

Enkäten skickades först ut till personer i det egna kontaktnätet som tillhörde målgruppen. Dessa respondenter uppmanades även att sprida enkäten vidare till sina egna kontakter, vilket bidrog till en ökad spridning.

För att ytterligare nå ut till ännu fler, publicerades enkäten även på sociala medier. Publiceringen genomfördes vid två tillfällen med en veckas mellanrum. Detta är en viktig del för att motivera respondenter och därmed höja svarsfrekvensen (Holme & Solvang, 1997). Denna kombination av spridningsmetoder möjliggjorde insamling av ett större och mer varierat empiriskt material.

Sammanställningen av enkäten genomfördes i flera steg för att skapa en tydlig överblick av resultaten. Till att börja med samlades alla svar i ett och samma kalkylblad, vilket automatiskt genereras via Google Formulär. Därefter lästes samtliga svar igenom och strukturerades utifrån ålder och kön. Eftersom denna undersökning studerar unga kvinnor mellan åldern 15-24 år, filterades män och över 25 år bort. Utifrån detta skapades ett eget dokument där informationen sammanställdes i tabellform där åldersgrupperna låg som grund för strukturen. I tabellen räknades svaren samman för att få en översikt av exempelvis hur många som svarat ja eller nej inom varje grupp, samt andra återkommande mönster i materialet. När det gäller de skriftliga svaren analyserades dessa genom att identifiera återkommande faktorer. Svar som uttrycker liknande innehåll grupperades och varje gång en faktor nämndes noterades den i sin kategori. Om en respondent exempelvis tog upp både belysning och många människor, skrevs båda faktorerna var för sig i respektive kategori. På så sätt kunde förekomsten av olika faktorer räknas samman, vilket gjorde det möjligt att urskilja vilka kategorier som var vanligast och därmed få en tydligare bild av enkätresultaten. Detta sätt gav även större överblick i vad unga kvinnor i Malmö anser är viktigt för deras trygghet.

3.6 Forskningsetik

I studien har forskningsetiska principer beaktats genom hela forskningsprocessen. Deltagarna informerades om studiens syfte och om att materialet skulle användas inom ramen för examensarbetet. Både intervjun och enkäten byggde på frivilligt deltagande, där deltagarna själva tog ställning till sin medverkan. För att värna om deltagarnas integritet har informationen hanterats med konfidentialitet, och inspelningen av intervjun genomfördes efter samtycke. Enkätsvaren samlades in anonymt, vilket säkerställer att deltagarna inte kan identifieras. Utgångspunkten är att forskning som involverar människor ska genomföras med respekt för individen och utan att deltagare används enbart som medel för att uppnå forskningsmål (Holme & Solvang, 1997).

4. Resultat

Detta kapitel handlar om resultaten från de empiriska studier som genomförts i arbetet. Först redovisas resultatet från dokumentstudien, där Malmö stads arbete med trygghet och brottsförebyggande insatser beskrivs. Därefter presenteras resultaten från intervjun och enkäten.

4.1 Dokumentstudie

I *Lägesbild för Malmö* framgår det att Malmö stad arbetar långsiktigt, systematiskt och kunskapsbaserat för att minska brottsligheten och öka Malmöbornas upplevda trygghet i vardagen. Arbetet utgår från lagen om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete som trädde i kraft den 1 juli 2023. Inom ramen för detta arbete tar Malmö stad regelbundet fram lägesbilder över brottsligheten i staden. Lägesbilderna baseras på statistik, analyser och lokal kunskap som beskriver brottens omfattning, konsekvenser och bakomliggande orsaker. Den används som ett styrdokument för att identifiera otrygga offentliga miljöer, prioritera insatser och följa upp effekter av genomförda åtgärder (Malmö stad, 2025c).

Det framgår i dokumentet att upplevd trygghet skiljer sig stort beroende på vilket område i Malmö. Det skiljer mer än 30 procentenheter mellan de områden som rapporterar högst respektive lägst upplevd otrygghet (Malmö stad, 2025c). I de centrala delarna av staden rapporterar boende i högre utsträckning problem såsom narkotikapåverkade och berusade personer, ungdomsgång som stör ordningen och nedskräpning. Mot denna bakgrund riktas trygghetsskapande insatser särskilt mot platser där ordningsstörningar och synlig brottslighet påverkar människors vilja att vistas i det offentliga rummet (Malmö stad, 2025c).

Barn och unga är särskilt prioriterade grupper i Malmö stads trygghetsarbete. Genom tidiga och förebyggande insatser vill staden motverka att unga hamnar i kriminalitet eller själva utsätts för brott. Arbetet omfattar bland annat samarbete mellan skola, socialtjänst och fritidsverksamheter, stöd till familjer samt uppföljning av riskfaktorer som skolfrånvaro, psykisk ohälsa och normbrytande beteenden. Orosanmälningar och tidiga stödinsatser ses som viktiga verktyg för att bryta negativa utvecklingsmönster i ett tidigt skede (Malmö stad, 2025c).

Arbetet i offentliga miljöer sker genom samverkan mellan kommunen, Polismyndigheten och andra myndigheter, där gemensamma lägesbilder och åtgärder tas fram inom ramen för samverkansöverenskommelsen (Malmö stad, 2025c). Genom riktade insatser på torg, parker och andra offentliga platser där otryggheten är som störst (Malmö stad, 2025c), syftar arbetet till att förebygga brott, underlätta för polisiära utredningar, samt bidra till en ökad upplevd trygghet i det offentliga rummet (Malmö stad, 2025b). Kamerabevakning används som ett komplement i det brottsförebyggande arbetet, särskilt på platser där andra åtgärder inte är tillräckliga (Malmö stad, 2025b).

4.2 Intervju

Utifrån intervjumaterialet har fyra övergripande teman identifierats för att strukturera och tolka materialet. Däremot ska dessa teman inte förstås som helt separata, då de går in i varandra och belyser olika dimensioner av trygghet.

4.2.1 Trygghet i relation till den fysiska miljön

Resultatet visar att trygghet påverkas av den fysiska miljön och hur olika platser utformas, används och upplevs. Den fysiska miljön framträder som en central förutsättning för om och hur trygghet kan uppstå, där faktorer som rumslig struktur, design och belysning samverkar. Landskapsarkitekten betonar den fysiska miljöns betydelse och menar att den skapar ramar för trygghet, även om den inte ensam avgör den. Som hon uttrycker det: "Det är ju inte så att den fysiska miljön är oviktig, där är det inte. Den skapar alla förutsättningar."

Rumslig utformning och design

En central aspekt som både landskapsarkitekten och utvecklingssamordnaren lyfter är hur platsens rumsliga struktur påverkar trygghetsupplevelsen. Landskapsarkitekten beskriver hur miljöer som är öppna och flexibla gör det möjligt att närma sig en plats stegvis, exempelvis genom att först observera, sedan sätta sig och därefter delta. Denna typ av utformning kan bidra till en känsla av kontroll och överblick, vilket i sin tur stärker upplevelsen av trygghet.

Vidare säger landskapsarkitekten att mindre programmerade platser kan skapa en mer inkluderande användning av ytor, medan tydligt avgränsade och funktionsbestämda ytor, såsom bollplaner eller skateytor, ofta präglas av en ensidig användning där vissa grupper, oftast män dominerar. Designens utformning blir därmed viktig för vilka som använder

platsen. Genom att arbeta med variation i funktioner, sittplatser och rumsliga kvaliteter kan miljöer utformas för att attrahera en bredare grupp användare. En sådan variation bidrar inte bara till ökad inkludering, utan kan också stärka platsens upplevda trygghet.

Utvecklingssamordnaren lyfter samtidigt att vissa platser genom sin utformning är svåra att förändra i efterhand. Hon säger:

Vissa platser, de är byggda på ett sådant sätt att det aldrig kommer att bli tryggt till 95% eller 80% för platsen är ju byggd på ett sådant sätt. Även om du har aktiva lokala aktörer och aktiviteter runt omkring.

Utvecklingssamordnaren nämner exempelvis att entreér eller slutna rum kan skapa förutsättningar som gör det svårt att uppnå trygghet, oavsett vilka andra insatser som genomförs.

Belysningens betydelse

Belysning framträder som ytterligare en central rumslig faktor, men behandlas i intervjun som mer komplex än enbart en fråga om ljusnivå. Utvecklingssamordnaren lyfter att brister i belysningen kan uppmärksammas genom felanmälan på Malmö stads hemsida, men också genom samverkan med andra aktörer. Det kan handla om att belysning saknas, är otillräcklig eller skymts av vegetation, vilket då identifieras som en del av det löpande trygghetsarbetet och åtgärdas vid behov.

Samtidigt problematiserar landskapsarkitekten belysningens effekter och menar att ljussättning också kan skapa otrygghet, exempelvis genom starka kontraster mellan ljusa och mörka områden. Hon uttrycker: "När du går i ljuset. Då blir allting utanför ljuset mörkt. Men däremot syns du själv jättebra." Vidare menar hon även att valet att inte belysa vissa miljöer kan fungera som en signal om hur platsen bör användas, exempelvis att undvika vissa områden under kvällstid.

4.2.2 Trygghet som skapas genom social närvaro och aktivitet

Ett framträdande resultat i intervjun är att trygghet i det offentliga rummet i hög grad är socialt konstruerad. Utvecklingssamordnaren betonar att trygghet bland annat skapas genom

mänsklig närvaro, aktivitet och samverkan, snarare än enbart genom fysisk utformning. Detta innebär att även väl gestaltade platser kan upplevas som otrygga om de saknar liv och rörelse.

Aktivering av platser

I intervjun framgår att aktivering av platser är en av de viktigaste faktorerna för att skapa trygghet. Utvecklingssamordnaren beskriver hur aktiviteter och event, såsom festivaler, sommartorg och organiserade aktiviteter, används för att skapa flöden av människor och därigenom ökad trygghet. Genom att fler människor vistas på en plats stärks den sociala närvaron, vilket i sin tur kan bidra till ökad upplevd trygghet.

Landskapsarkitekten bekräftar denna bild och menar att det är just i användningen av platser som den största förändringen kan ske. Hon framhåller att även väl utformade miljöer riskerar att inte fungera som avsett om de inte aktiveras socialt. Detta pekar på att trygghet inte enbart kan "byggas fram", utan måste upprätthållas genom kontinuerlig användning.

Samverkan mellan aktörer

Samverkan framstår också som en central del från intervjun. Det framkommer att arbetet bygger på att flera samverkar kring utvecklingen av platser där kommunala aktörer, poliser, föreningar och lokala nätverk ingår. Samverkan sker både externt och internt, där olika funktioner inom förvaltningen behöver samarbeta parallellt med externa aktörer.

Vidare lyfts att lokala aktörer och boende är viktiga för att de bidrar med kunskap om platsen och identifierar behov. De beskrivs som en förlängning av arbetet ut i områdena, där deras engagemang möjliggör att frågor fångas upp och hanteras. Utvecklingssamordnaren lyfter också att samverkan görs även i konkreta aktiviteter, där Malmö stad får stöd av lokala aktörer. Exempelvis genomförs inspektionsrundor av boenden eller ungdomar i området, som därefter gör felanmälningar via Malmö stads hemsida. Ett annat exempel är trygghetsvandringar som organiseras och samordnas av samverkansorganiseringar, där representanter från Malmö stad i vissa fall deltar i. Genom dessa arbetssätt skapas kontinuerligt kontakt kring platsernas utveckling och de utmaningar som finns kopplade till trygghet.

I intervjun framkommer att trygghet i hög grad påverkas av sociala faktorer och människors närvaro i det offentliga rummet. Utvecklingssamordnaren beskriver hur boendes närvaro och användning av gemensamma ytor, såsom gårdar och trappuppgångar, bidrar till att skapa en känsla av gemenskap och trygghet. När människor vistas på en plats och använder den aktivt stärks den sociala kontrollen och därmed trygghetsupplevelsen.

Samtidigt framgår att trygghet också formas av hur människor tolkar varandra och olika beteenden i det offentliga rummet. Både utvecklingssamordnaren och landskapsarkitekten lyfter att grupper, exempelvis ungdomar eller män i grupp, ofta kan uppfattas som hotfulla, även om de inte nödvändigtvis utgör en faktisk risk. Utvecklingssamordnaren problematiserar denna bild och betonar att sådana tolkningar kan bygga på fördomar: "Bara så fort vi ser ungdomar i 4-5 stycken betyder det inte att de ska utsätta någon för brott."

Detta visar att trygghet inte enbart handlar om faktiska förhållanden, utan också om sociala föreställningar och normer.

4.2.3 Trygghet som makt och ojämlik tillgång

Trygghet i det offentliga rummet är inte jämnt fördelad, då det präglas av maktrelationer och ojämlik tillgång till det offentliga rummet. Även om det inte är planerat är det tydligt vilka grupper som tar större plats. Landskapsarkitekten lyfter exempelvis att många aktivitetsytor domineras av män och att detta delvis hänger ihop med hur platser är utformade och vilka normer som präglar dem. I relation till skateytor beskriver hon hur dessa ofta är starkt könskodade och att det i praktiken nästan bara är män som använder dem. Detta visar hur vissa aktiviteter och miljöer reproducerar ojämlika användningsmönster.

Samtidigt framkommer att dessa mönster inte enbart kan förstås genom fysisk design utan också genom sociala och kulturella strukturer. Landskapsarkitekten menar att subkulturer kan innehålla normer kring beteende, utseende och tillhörighet och uttrycker: "Eftersom det är en så tydlig subkultur så har den en massa exkluderande strukturer inbyggda i hur man ska se ut." Detta innebär att en plats som i teorin är öppen för alla i praktiken kan upplevas som exkluderande.

Utvecklingssamordnaren bekräftar denna bild genom konkreta exempel från sitt arbete. Hon beskriver hur vissa platser i praktiken “tas över” av specifika grupper, vilket gör det svårt att förändra användningen, även genom fysiska åtgärder. I ett exempel där man försökte skapa en mer inkluderande plats genom att tillföra en lekfunktion nära entrén, kvarstod den befintliga gruppens dominans och platsen används inte som tänkt. Hon beskriver att männen står kvar trots förändringar i den fysiska miljön, vilket visar hur etablerade användningsmönster kan vara svåra att bryta.

Det framgår däremot att trygghetsarbete i praktiken ofta handlar om att försöka förändra dessa maktstrukturer. Utvecklingssamordnaren beskriver hur de arbetar med att aktivera platser och rikta insatser till olika målgrupper för att bredda användningen.

Landskapsarkitekten arbetar parallellt med att utforma miljöer som möjliggör olika typer av närvaro, exempelvis genom att skapa flera rumsligheter och funktioner istället för enhetlig yta. Trots dessa insatser visar resultaten att ojämlik tillgång till det offentliga rummet kvarstår som en central utmaning i arbetet med trygghet.

4.2.4 Trygghet som subjektiv och situationsbunden

Intervjun visade också att trygghet inte är ett objektiva tillstånd, utan formas av individers erfarenheter, känslor och den specifika situationen. Både landskapsarkitekten och utvecklingssamordnaren betonar att det finns en skillnad mellan risk och upplevd trygghet. Landskapsarkitekten uttrycker detta genom att konstatera att: "Statistik är ju inte samma sak som känslan", vilket synliggör hur trygghet inte enbart kan förstås genom mätbara faktorer.

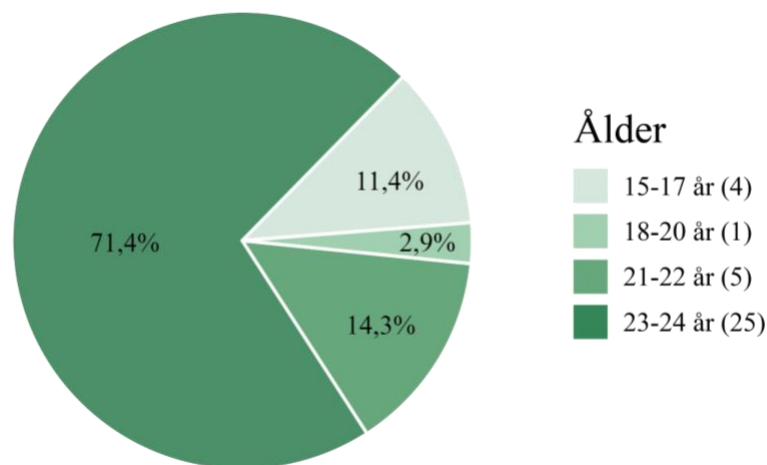
Utvecklingssamordnaren utvecklar detta resonemang genom att beskriva så kallad “falsk trygghet”, vilket innebär att en plats kan upplevas trygg på grund av social igenkänning, samtidigt som den i praktiken kan innebära risker. Detta beskrivs exempelvis genom situationer där närvaro av bekanta personer skapar en känsla av trygghet, trots att det samtidigt kan bidra till otrygghet i ett större sammanhang. Exempelvis som tas upp i intervjun är bara för att en kvinna är bekant med sin granne innebär det inte att det är tryggt. Detta visar att trygghet inte enbart handlar om objektiva förhållanden, utan också om hur dessa tolkas.

Vidare framkommer att individer aktivt anpassar sitt beteende i relation till upplevd trygghet. Det kan handla om att välja andra vägar, undvika platser vid specifika tider eller vara mer uppmärksam i vissa situationer. Utvecklingssamordnare beskriver detta genom att säga: Man gör ju sådana val varje dag... jag väljer vilka gator jag vill ta på möllan, vilken tid. Dessa strategier visar hur trygghet kontinuerligt förhandlas i vardagen.

Slutligen framkommer att trygghet också påverkas av kontextuella faktorer såsom tid på dygnet, belysning och kunskap om händelser i närmiljön. Utvecklingssamordnaren beskriver exempelvis hur information om brott i ett område kan förändra hur en plats upplevs, även om individen själv inte har varit utsatt. Samtidigt lyfter landskapsarkitekten hur fysiska faktorer kan stärka känslor av otrygghet, men att detta varierar beroende på individens tolkning av situationen.

4.3 Enkät

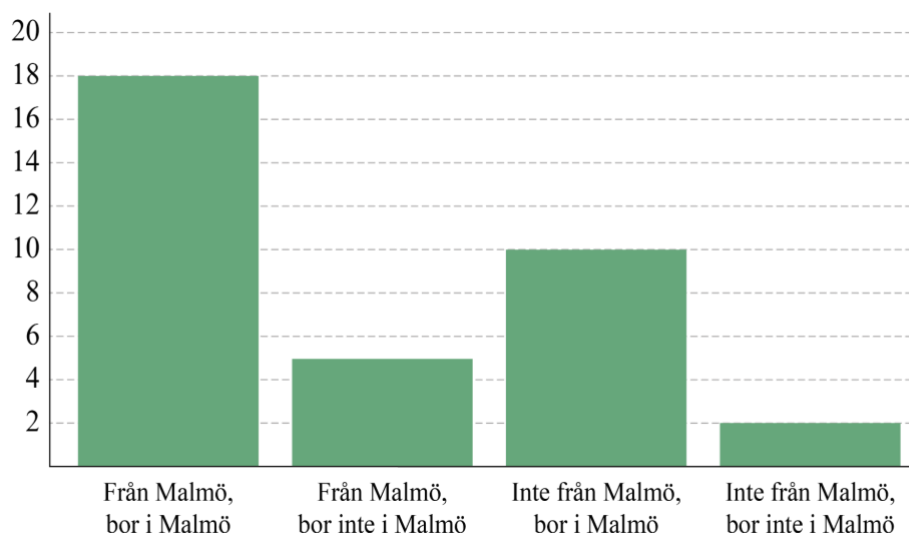
Enkäten besvarades av totalt 40 personer, varav 5 respondenter inte var inom ramen för målgruppen. Respondenterna delades in i åldersgrupperna 15-17 år, 18-20 år, 21-22 år och 23-24 år, där den största gruppen som svarade på enkäten var personer mellan 23 och 24 år (se figur 1).

Figur 1. Fördelning av respondenternas ålder mellan olika åldersgrupper.

För att skapa en djupare förståelse för respondenterna ställdes frågor om deras koppling till Malmö. Resultatet visar att 23 av respondenterna uppger att de är från Malmö och av dessa bor 18 kvar i staden. Resterande bor inte längre i Malmö men vistas regelbundet i Malmö, oftast mellan 1-2 gånger i veckan eller oftare. 12 respondenterna uppger att de inte är från

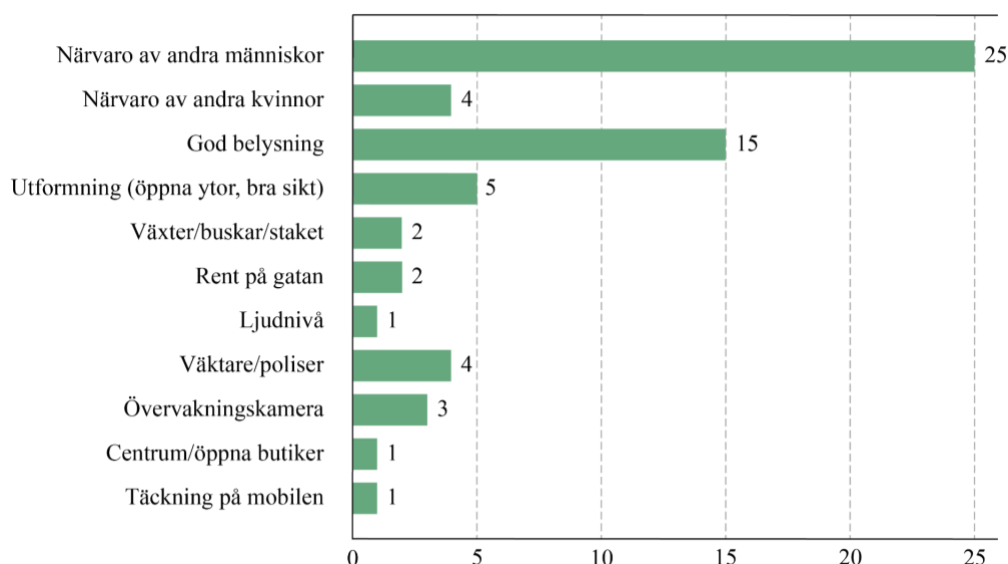
Malmö, men där 10 respondenter bor i Malmö. De två som varken är från Malmö eller bor i Malmö påpekar dock att de vistats i Malmö 1-2 gånger i veckan (se figur 2).

Figur 2. Fördelning av respondenternas bakgrund utifrån olika kategorier.

4.3.1 Trygg och otrygg

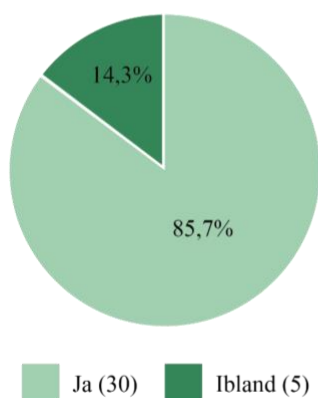
Första öppna frågan som ställdes var vad som får respondenten att känna sig trygg på offentliga platser. Överlag svarade respondenterna likartat (se figur 3). Många uttryckte att närvaro av människor bidrar till en ökad känsla av trygghet, men att det inte enbart handlar om antalet människor, utan vilka dessa människor är. Flera respondenter uttryckte att närvaro av andra kvinnor bidrar till en ökad trygghet, medan personer som uppfattas som alkoholpåverkade snarare kan ha motsatt effekt. Även god belysning lyftes fram av många som en viktig faktor för sin trygghet. Andra återkommande faktorer som betonades var platsens utformning och förekomsten av formell närvaro. Med platsens utformning avses exempelvis öppna och överblickbara ytor med goda siktlinjer. Formell närvaro syftar till aktörer som väktare och polis, vilket ofta upplevs bidra till ökad trygghet, särskilt på kvälls- och nattetid.

Figur 3. Faktorer som respondenterna upplever bidrar till trygghet på offentliga platser.

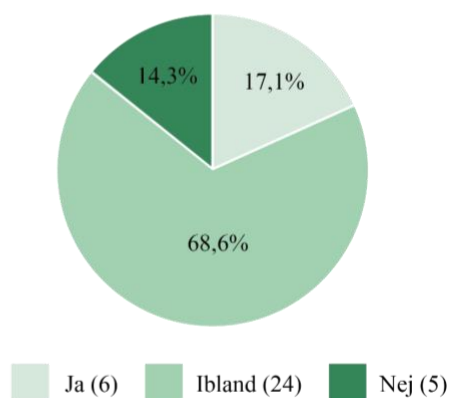
En fråga om hur respondenterna upplever trygghet på dagtid mellan kl. 06-17, respektive kvälls- och nattetid mellan kl 18-05 ställdes i enkäten. På dagtid känner de flesta respondenterna sig trygga i Malmö (se figur 4). Av 35 respondenter svarade 30 personer ja, medan resterande 5 personerna svarade ibland, varav 4 av dem inte bor i Malmö. Tryggheten minskar tydligt under kvälls- och nattetid, då endast 6 av 35 respondenter uppgav att de kände sig trygga i Malmö under kvälls- och nattetid. Majoriteten av respondenterna svarade att de ibland kände sig trygga och 5 personer svarade att de inte kände sig trygga under dessa tider (se figur 5). Av de 5 som svarade nej, var det 3 personer under 18 år.

Känner du dig trygg i Malmö på dagtid (kl. 06-17)?

Figur 4. Fördelning av respondenternas upplevelse av trygghet på offentliga platser under dagtid.

Känner du dig trygg i Malmö på kväll/nattetid (kl. 18-05)?

Figur 5. Fördelning av respondenternas upplevelse av trygghet på offentliga platser under kvälls- och nattetid.

När respondenterna själva fick beskriva var i Malmö de oftast upplever trygghet framträder det att det främst är centrala och livliga områden som upplevs som säkra. Platser med hög aktivitet, större knutpunkter för kollektivtrafik och områden med handel och restaurangliv, återkommer frekvent i svaren. Särskilt Triangeln, Malmö C, Västra Hamnen, samt centrala gågator och torg lyfts fram som trygga miljöer. Respondenterna skriver att dessa platser präglas konstant av människor, god tillgång till service och en utformning som skapar överblick och närvaro av andra. De flesta respondenterna mellan åldern 21-24 år beskriver att dessa platser upplevs som trygga eftersom de är väl upplysta, har öppna ytor och att det alltid finns människor i rörelse. En respondent skriver: "Centrala Malmö, där det finns folk som hör mig om jag skriker på hjälp." och en annan skriver: "Tror som kvinna känner man sig aldrig 100% trygg, men jag har samtidigt förtroende för att det är fin stad med fina människor så hade sagt överallt och ingenstans."

De yngre respondenterna i åldern 15-20 år nämner framför allt centrum, shoppingområden och större offentliga platser som trygga miljöer, med samma summering som de äldre respondenterna: närvaro av andra människor. Samtidigt lyfts det fram i respondenternas svar att trygghet inte enbart handlar om platsens fysiska egenskaper utan också om individens relation till platsen. Flera respondenter lyfter att bostadsområden där de själva bor eller ofta vistas upplevs som trygga, vilket pekar på att platskännedom spelar en central roll. En respondent uttrycker detta genom att skriva: "Alla områden, är uppvuxen här."

De platser som oftast beskrivs som otrygga av respondenterna kännetecknas av en kombination av fysiska och sociala faktorer. Framför allt lyfts miljöer med bristande belysning, låg närvaro av människor, begränsad överblick fram som särskilt problematiska. Även platser som förknippas med kriminalitet eller har ett negativt rykte tenderar att förstärka känslan av otrygghet. Flera respondenter pekar ut specifika områden i Malmö där otrygghet är vanligt, däribland Rosengård, Holma, Sofielund, Värnhem, Södervärn, Pildammsparken och Möllevångstorget. Samtidigt framgår det att otrygghet inte enbart är kopplad till geografiska platser utan också situationer och tidpunkter. Vissa centrala delar av Malmö, som annars upplevs som trygga under dagtid, kan uppfattas som otrygga under kvällar och nätter. Antingen på grund av att det inte är många människor på gatorna eller så är det för många människor. Respondenternas beskrivningar visar att otrygghet ofta kopplas till mörker, begränsad synlighet och svårigheten att överblicka sin omgivning. Även närvaron av berusade eller stökiga personer, samt känslan av att inte snabbt kunna få hjälp vid en

eventuell situation, framhålls som centrala faktorer. En respondent tar även upp sinnesintryck, särskilt lukt, som kan fungera som en indikator på otrygghet.

Upplevelsen av lukt och hur området känns som helhet kan påverka om man känner sig otryggt. Luktar det alkohol / rök / narkotika känns de mer otryggt eller om man befinner sig på en plats med människor i stora grupper som är högljudda/aggressiva ute.

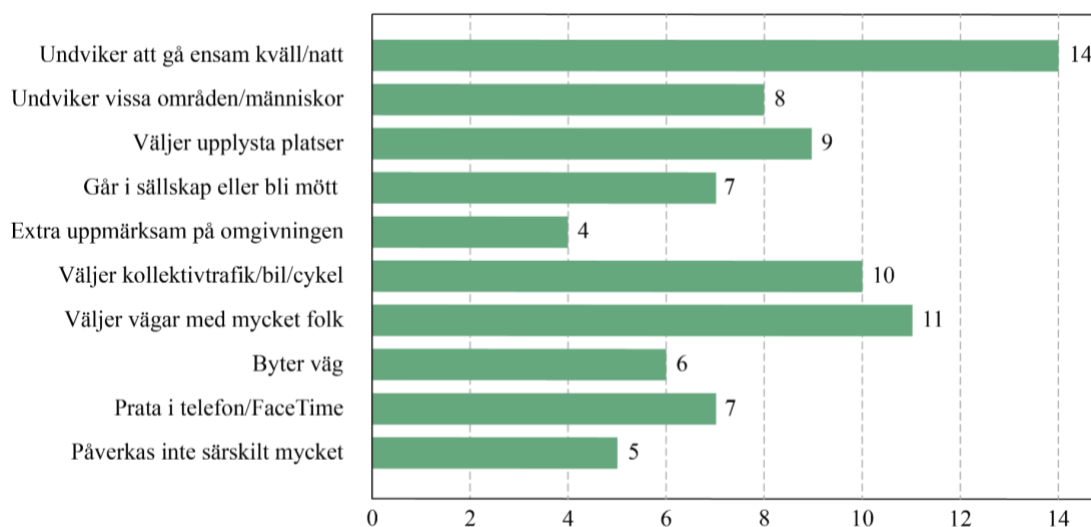
Detta speglar en mer nyanserad bild av trygghet, där både frånvaro och överflöd av människor kan skapa otrygghet beroende på sammanhang.

För att få en djupare förståelse för hur trygghet upplevs ställdes även en fråga om ens trygghetsupplevelse skiljer sig åt beroende på årstid och varför. Frågan var öppen, vilket innebar att svaren inte kunde kategoriseras strikt i ja eller nej svar. Vid sammanställningen framgår dock att majoriteten av respondenterna upplever en viss skillnad av ens trygghetsupplevelse. Graden av denna upplevda skillnad skiljer sig däremot mellan olika individer. De flesta menar att det naturligt känns tryggare under vår och sommar när dagarna är längre och det är ljusare ute på grund av fler människor ute och lättare att se sin omgivning. Samtidigt lyfter några att sommaren också kan innebära andra typer av otrygghet. När fler människor vistas ute ökar risken för obehagliga situationer, såsom trakasserier eller möten med berusade människor. Bland annat uttrycker en respondent: "Blandat. På vintern blir det mörkare snabbt, men på sommaren kan det finnas många läskiga, fulla gubbar utomhus." En annan respondent skriver: "Ja! Som jag förklarade i föregående svar känner jag mig mest otrygg på sommaren när jag är lättklädd. Jag får mest uppmärksamhet av killar på sommaren och det kan vara besvärligt om de är envisa och förföljer en."

Samtidigt framkommer det att vintern inte nödvändigtvis upplevs som mer trygg av alla. Vissa respondenter beskriver att färre människor ute kan bidra till en känsla av lugn och kontroll över sin omgivning. En respondent resonerar på detta sätt: "På vintern är det färre människor ute, men just det gör det också till en trygghet, för då tänker man att "bråkstakare" och "förövare" inte orkar ta sig ut i kylan."

4.3.2 Anpassningar i vardagen för att känna trygghet

Sist ställdes en fråga om trygghet och otrygghet påverkar deras dagliga val. Respondenter beskriver att de aktivt anpassar sina rörelsemönster i staden för att känna sig säkrare, speciellt på kvälls- och nattetid (se figur 6). Det handlar om att välja vägar där det finns belysning och fler människor, även om det innebär omväg. Flera uppger också att de undviker mindre gator och parker på kvällstid, samt att undvika att röra sig ensamma. Flera skriver också att de väljer att resa med sällskap, ta någon typ av färdmedel, såsom taxi, kollektivtrafiken eller bil, eller avstå helt från att gå ut. Det framkommer även att vissa känner sig tryggare genom att ha kontakt med någon via telefon medan de är ute, eller att planera sina resor så de sker i mer befolkade och välkända områden. Många respondenter skriver att dessa anpassningar görs mer eller mindre omedvetet, som en del av vardagliga rutiner.

Figur 6. Strategier som respondenterna använder för att känna sig tryggare på offentliga platser.

5. Analys

Detta kapitel presenterar en analys av studiens resultat med stöd i litteraturöversikten.

Inledningsvis analyseras resultaten med fokus på hur unga kvinnors trygghetsupplevelser påverkas av den fysiska och sociala stadsmiljön. Därefter analyseras resultatet med fokus på hur trygghet integreras i Malmö stads arbete.

5.1 Samspelet mellan fysisk och social miljö i unga kvinnors trygghetsupplevelser

Utifrån det empiriska materialet och litteraturöversikten kan man konstatera att den fysiska och sociala stadsmiljön påverkar unga kvinnors trygghetsupplevelser. Resultaten från enkäten, intervjun och litteraturöversikten, pekar på att unga kvinnors trygghetsupplevelser formas i ett komplext samspel mellan den fysiska och den sociala stadsmiljön. Det är alltså inte enskilda faktorer som ensamma avgör hur trygg en plats upplevs, utan hur olika faktorer förstärker eller försvagar varandra i specifika situationer och kontexter.

Detta samspel framträder tydligt i enkäten, där respondenterna beskriver hur exempelvis god belysning och öppna ytor bidrar till trygghet, men i kombination med närvaro från andra människor. Intervjun visar att den fysiska miljön bör förstås som en ram för trygghet än som en garanti för den. Landskapsarkitekten säger att utformningen skapar förutsättningar, men att det är genom användning och aktivitet som trygghet faktiskt uppstår. Detta innebär att en väl gestaltad plats kan upplevas som otrygg om den saknar social närvaro.

För att förstå detta samspel mer ingående kan den fysiska och sociala miljön analyseras var för sig, samtidigt som deras relation beaktas.

5.1.1 Den fysiska miljön

Den fysiska stadsmiljön framträder i både det empiriska materialet och litteraturen som en central, men inte självständig, faktor för unga kvinnors trygghetsupplevelser. I Malmö blir detta särskilt tydligt då respondenterna i enkäten kopplar trygghet till specifika platser i staden. Centrala och livliga områden, såsom Triangeln, Malmö C och Västra Hamnen, lyfts återkommande fram som trygga miljöer. Dessa platser kännetecknas av god belysning, öppna ytor och hög grad av överblick, vilket ligger i linje med litteraturöversikten som lyfter

siktlinjer och visuell kontroll som centrala faktorer för trygghet. Forskning visar att möjligheten att se och bli sedd är avgörande för upplevelsen av trygghet, då det minskar risken för oväntade situationer och skapar en känsla av kontroll (te Braak & Pieter van Tienoven, 2025; Roberts, Donovan & Durey, 2022).

Samtidigt visar intervjun att dessa fysiska kvaliteter inte verkar isolerat utan bör förstås som en del av hur människor kan närma sig och använda en plats. Landskapsarkitekten beskriver exempelvis hur öppna och flexibla miljöer gör det möjligt att gradvis närma sig en plats, genom att först observera, sedan stanna och slutligen delta. Denna typ av rumslig utformning kan stärka känslan av kontroll och därmed trygghet. I Malmö kan detta kopplas till just de centrala platserna som respondenterna lyfter, där den fysiska strukturen möjliggör både rörelse och vistelse utan att individen tvingas in i specifika situationer.

I relation till otrygghet framträder den fysiska miljön, snarare som en förstärkande än en avgörande faktor. I enkäten beskrivs otrygga platser ofta i termer som mörker och begränsad sikt när det kommer till den fysiska miljön. Belysning framträder som en av de centrala faktorerna i både enkäten och litteraturöversikten. Respondenterna lyfter återkommande att väl upplysta miljöer bidrar till ökad trygghet, särskilt under nattetid. Detta blir även tydligt i respondenternas beskrivningar av hur trygghetsupplevelsen förändras beroende på årstid. Många upplever vintern som mer otrygg på grund av mörker och svårigheter att överblicka sin omgivning. På sommaren är det tvärtom, där många menar att sommaren upplevs tryggare eftersom det är ljusare ute. Denna bild nyanseras i intervjun, där landskapsarkitekten problematiserar belysningens roll genom att påpeka att starka kontraster mellan ljusa och mörka områden kan skapa nya former av otrygghet. Det visar att det inte enbart handlar om mängden ljus, utan hur ljuset är utformat och integrerat i stadsrummet. I Malmö kan detta innebära att vissa stråk upplevs som trygga, medan närliggande platser känns otrygga.

Vidare kan stadens underhåll och visuella uttryck förstås som en viktig del av hur trygghet tolkas. Även om det inte tydligt uttrycktes i enkäten, framgår det indirekt genom beskrivningar av otrygga platser som ödsliga eller försummade. Detta kan kopplas till litteraturöversikten som visar att tecken på oordning, såsom skräp eller nedgångna miljöer, kan signalera brist på social kontroll och därmed förstärka otryggheten (Navarrete-Hernandez m.fl., 2023).

5.1.2 Den sociala miljön

När det gäller den sociala miljön framkommer det återkommande i enkäten att närvaro av andra människor bidrar till ökad trygghet, men att det inte enbart handlar om antal, utan om vilka dessa människor är. Exempelvis lyfter flera respondenter att närvaro av andra kvinnor upplevs som trygghetsskapande, medan personer som uppfattas som alkoholpåverkade eller stökiga kan skapa otrygghet. Det visar att trygghet i hög grad formas genom sociala tolkningar av andra människors beteende och intentioner. Vidare visar även svaren att formell närvaro, såsom poliser och väktare, upplevs som trygghetsskapande, särskilt under kvälls- och nattetid. Denna dubbla betydelse av både informell och formell närvaro kan förstås i relation till litteraturöversikten. Enligt Jacobs (2011) skapas trygghet i första hand genom informell social kontroll, där människor som vistas i det offentliga rummet bidrar till "ögon på gatan", vilket kan bidra till att reducera känslan av utsatthet. Samtidigt lyfter forskning inom trygghets- och stadsplaneringsfältet att formell kontroll, kan fungera som en kompletterande trygghetsskapande faktor, särskilt i miljöer och tider där den informella närvaron är låg (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025).

Samtidigt visar både enkäten och intervjun att social närvaro, inte alltid är positivt. Stora grupper kan istället bidra till en känsla av oförutsägbarhet och brist på kontroll. I intervjun lyfter utvecklingssamordnaren hur grupper av ungdomar ofta uppfattas som hotfulla, trots att de inte nödvändigt utgör en faktisk risk. Detta speglar hur sociala normer och föreställningar, formar trygghetsupplevelser där vissa kroppar och beteenden kodas som mer eller mindre riskfyllda. Detta speglar hur det offentliga rummet präglas av en manlig norm, där vissa grupper och beteenden uppfattas som mer självklara och legitima i stadsmiljön än andra (Listerborn, 2016).

Detta blir även tydligt i respondenternas beskrivningar av hur de anpassar sina vardagliga rörelsemönster för att hantera upplevd otrygghet. Resultatet visar att upplevelser av trygghet och otrygghet i hög grad påverkar respondenternas vardagliga val och rörelsemönster. Respondenternas beskrivningar av att välja upplysta vägar, undvika vissa platser, röra sig i sällskap osv, stämmer överens med litteraturöversikten om olika undvikande strategier. I litteraturöversikten framgår att unga kvinnor ofta utvecklar selektiva rörelsemönster där vissa platser och tider undviks, vilket leder till att stadens sociala rum i praktiken krymper (Van der Burgt, 2015; Rodela & Lundmark, 2025). Att planera sina resor, hålla kontakt via telefon

eller helt avstå från att gå visar hur trygghet blir något som aktivt produceras av individen, vilket ligger i linje med beskrivningen av hur otrygghet formar vardagliga praktiker snarare än enbart upplevs som en känsla. Otryggheten får därmed konsekvenser som sträcker sig bortom den enskilda situationen, eftersom den påverkar hur unga kvinnor använder och rör sig i stadens offentliga platser. Då offentliga miljöer fungerar som viktiga platser för social gemenskap, identitetsskapande och självständighet för unga kvinnor (Cele, 2013), kan undvikande av vissa platser och tider bidra till minskad delaktighet i stadslivet.

Att många av dessa anpassningar sker mer eller mindre omedvetet kan kopplas begreppet mentala kartor eller “fear maps”, där vissa platser kodas som otrygga och automatiskt undviks (Angeles Garcia Carpintero m.fl., 2020; Van der Burgt, 2015). Detta innebär att otrygghet inte bara påverkar enskilda beslut, utan formar hur individer orienterar sig i staden på ett mer strukturellt plan.

5.2 Hur trygghet integreras i Malmö stads arbete

Malmö stads trygghetsarbete framstår som ett långsiktigt och kunskapsbaserat arbete där trygghet förstås som ett komplext och mångdimensionellt fenomen. I *Lägesbild för Malmö* betonas att arbetet bygger på lagen om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete (Malmö stad, 2025c). Detta stärker intervjuens bild av att trygghet inte reduceras till en enskild åtgärd, utan ses som att något kontinuerligt måste produceras genom samspel mellan olika faktorer. Detta synsätt ligger i linje med litteraturöversikten som betonar att trygghet inte enbart handlar om faktiskt brottslighet, utan om individers upplevelser, tolkningar och sociala sammanhang (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025).

Dokumentstudien visar att upplevd trygghet varierar kraftigt mellan olika områden i Malmö och att skillnaden mellan områden med högst respektive lägst otrygghet överstiger ligger på 30 procent (Malmö stad, 2025c). Detta fördjupar förståelsen av trygghet som kontext och platsberoende, vilket ligger i linje med litteraturöversikten där trygghet beskrivs som något som formas i samspelet mellan de fysiska miljön, sociala relationer och människors erfarenheter av platsen (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025).

Otrygghet framträder inte som ett generellt stadsproblem utan koncentreras till vissa offentliga miljöer där ordningsstörningar, synlig brottslighet och social oro påverkar

människors vilja att vistas på platsen. Detta kan kopplas till litteraturoversikten som visar att människors trygghetsupplevelser påverkas av vilka personer som vistas på platsen, hur platsen används och vilka sociala normer som dominerar där (te Braak & Pieter van Tienoven, 2025).

En central del av hur trygghet integreras i Malmö stads arbete är genom fysiska planeringen av offentliga miljöer. Intervjupersonerna betonar att den byggda miljön skapar förutsättningar för trygghet, vilket kan kopplas till forskning som lyfter betydelsen av siktlinjer, rumslig överblick och belysning (te Braak & Pieter van Tienoven, 2025; Navarrete-Hernandez, Vetro & Concha. 2021). I dokumentet skriver Malmö stad hur trygghetsskapande insatser riktas mot specifika offentliga miljöer såsom torg och parker där otrygghet bedöms vara hög (Malmö stad, 2025c).

Utöver den fysiska dimensionen framträder trygghet i Malmö stads arbete som starkt kopplad till sociala processer. Intervjun indikerar att aktivering av platser genom aktiviteter och evenemang fungerar som en återkommande strategi, där ett ökat flöde av människor antas bidra till en högre upplevd trygghet. Detta indikerar att trygghet förstås som något som formas i specifika sammanhang och i relation till människor, snarare än som en fast egenskap i den fysiska miljön. Denna syn på trygghet kan relateras till hur levande och frekvent använda platser skapar former av informell social kontroll genom närvaro och ömsesidig uppmärksamhet (Jacobs, 2011). Samtidigt framträder trygghet här som något som uppstår i sociala interaktion och vardaglig användning av platsen, snarare än genom enbart formella kontrollåtgärder (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025)

Samverkan framstår också som en central del av hur trygghet integreras i Malmö stads arbete. Både dokumentet och intervjun visar att trygghetsarbetet sker genom samarbete mellan olika aktörer, såsom kommunala förvaltningar, poliser och lokala nätverk. Detta pekar på att trygghet hanteras som en tvärsektoriell fråga, där organisatoriska gränser behöver överskridas för att kunna möta problemens komplexitet.

6. Diskussion

Detta kapitel inleds med en diskussion av resultaten och analysen utifrån studiens två frågeställningar. Därefter följer en metoddiskussion där studiens val av metoder och genomförande reflekteras.

6.1 Diskussion av resultat och analys

6.1.1 På vilka sätt påverkar den fysiska och sociala stadsmiljön unga kvinnors upplevelser av trygghet respektive otrygghet?

Trygghet i stadens offentliga rum framträder i denna studie som ett komplext och relationellt fenomen där unga kvinnors upplevelser formas genom samspelet mellan fysisk miljö, social miljö och samhällseliga normer. Varken den fysiska eller sociala miljön kan ensamt förklara varför vissa platser upplevs som trygga eller otrygga. Istället visar analysen att trygghetsupplevelser uppstår i mötet mellan platsens rumsliga egenskaper, vilka människor som vistas där, vilka aktiviteter som sker och hur individer tolkar situationen utifrån tidigare erfarenheter och föreställningar om risk. Trygghet kan därmed förstås som situationsbundet och socialt konstruerat senare än enbart kopplat till faktisk brottslighet, vilket även Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan (2025) framhåller.

Den fysiska miljön framstår som betydelsefull i relation till hur trygghet skapas och upplevs för unga kvinnor i stadsmiljön. Resultaten visar att möjligheten att orientera sig och uppleva kontroll över situationer har stor betydelse för känslan av trygghet. Öppna ytor, tydliga siktlinjer och god belysning bidrar till att omgivningen blir lättare att tolka, vilket kan minska känslan av osäkerhet. Detta kan diskuteras utifrån hur stadens utformning påverkar människors rörelsefrihet och beteenden i det offentliga rummet.

Särskilt betydelsefullt är möjligheten att kunna se och bli sedd. Litteraturöversikten har visat att visuell kontroll är en viktig faktor för unga kvinnors trygghetsupplevelser, vilket även kan urskiljas i detta resultat. När miljöer upplevs som överblickbara skapas en känsla av att kunna förutse och hantera potentiella risker. Däremot kan miljöer med begränsad sikt, mörka passager eller få flyktvägar bidra till en ökad känsla av utsatthet. Det går därför att diskutera om vissa miljöer indirekt exkluderar unga kvinnor genom att skapa förutsättningar där

otrygghet förstärks. Samtidigt är det viktigt att problematisera att trygghet i hög grad knyts till individens ansvar att ständigt bedöma och hantera sin omgivning. Om trygghet blir beroende av att hela tiden vara uppmärksam och kunna övervaka miljön kan det också innebära att unga kvinnor förväntas anpassa sina rörelser och beteenden efter platsens utformning.

Samtidigt visar studien att den fysiska miljön inte ensam kan skapa trygghet. Den sociala miljön framstår som minst lika betydelsefull för hur unga kvinnor upplever stadens offentliga miljöer. Även om faktorer som belysning, öppna siktlinjer och tydlig struktur kan skapa förutsättningar för trygghet, blir kvaliteter ofta otillräckliga om platsen saknar mänsklig närvaro och social aktivitet. Platser som präglas av rörelse, aktivitet och närvaro av andra människor upplevs generellt som tryggare än ödsliga och tomma miljöer, vilket också framgår tydligt i enkätsvaren. Detta tyder på att trygghet också handlar om samspelet mellan människor och plats.

I detta sammanhang blir Jane Jacobs koncept om "ögon på gatan" särskilt relevant. Jacobs (2011) menar att trygghet i staden framförallt skapas genom informell social kontroll där människor kontinuerligt vistas i det offentliga rummet och genom sin närvaro bidrar till övervakning och trygghet. Analysen av intervjun och enkäten stödjer i hög grad detta perspektiv. Levande miljöer med rörelse, verksamheter och människor upplevs generellt som tryggare än ödsliga och tomma platser. När andra människor vistas i området skapas en känsla av att hjälp finns tillgängligt om något skulle inträffa, samtidigt som den sociala närvaron minskar känslan av isolering.

Den sociala närvaron framstår dock inte som entydigt trygghetsskapande. Vilka människor som vistas på platsen och hur deras närvaro tolkas har stor betydelse för upplevelsen av trygghet. Andra kvinnor i närheten upplevs ofta som trygghetsskapande för unga kvinnor, medan män eller personer som uppfattas som stökiga istället kan skapa otrygghet. Detta synliggör hur trygghet formas genom sociala och kulturella föreställningar om vilka kroppar och beteenden som associeras med risk. De offentliga rummen präglas därmed av könade maktstrukturer där kvinnor i större utsträckning förväntas förhålla sig till potentiella hot och risker, något som även Listerborn (2016) lyfter fram. Detta innebär att unga kvinnors närvaro i det offentliga rummet ofta blir villkorad och kräver kontinuerliga riskbedömningar och

anpassningar. Otryggheten handlar därmed också om hur könade maktrelationer formar upplevelsen av vem som har rätt att ta plats i staden.

Analysen visar därmed att unga kvinnors rörelsefrihet i staden ofta blir villkorad. Otrygghet hanteras genom strategier som att välja andra vägar, undvika vissa platser eller att röra sig tillsammans med andra. Behovet av att planera sina rörelser, anpassa sina val och vara vaksam visar hur användningen av offentliga miljöer ofta präglas av försiktighet och medvetenhet. Dessa strategier kan förstås som former av “safety work”, där ansvaret för säkerheten blir individens eget ansvar genom vardagliga anpassningar och riskbedömningar (Almanza Avendaño, Romero-Mendoza & Gómez San Luis, 2022). Trygghet blir därmed inte något självklart, utan något som aktivt måste produceras genom planering och försiktighet i vardagen.

I ett större perspektiv visar detta hur tillgången till staden i praktiken blir ojämnt fördelad. Offentliga miljöer är formellt tillgängliga för alla, men unga kvinnors användning av dem begränsas av rädsla och behovet av kontinuerlig riskhantering. Detta ligger i linje med forskning om undvikandestrategier och mentala kartor över otrygga platser, där vissa områden successivt utvecklas till “no-go-zoner” som kvinnor aktivt navigerar runt (Van der Burgt, 2015; Angeles Garcia Carpintero m.fl., 2020). Otrygghet påverkar därmed inte bara individers känslor utan också deras möjlighet till spontanitet, självständighet och deltagande i stadslivet.

Trygghet framträder därmed inte enbart som en fråga om säkerhet eller brottsförebyggande arbete utan också som en fråga om makt, inkludering och rätten till staden. När unga kvinnor begränsar sina rörelser eller undviker vissa miljöer påverkas deras möjlighet att använda och ta plats i det offentliga rummet på lika villkor som andra grupper. Studien synliggör därför att trygghetsfrågor också är nära kopplade till social hållbarhet och demokratiskt tillgång till stadens offentliga miljöer. När vissa grupper behöver anpassa sina rörelser och undvika delar av staden påverkas möjligheten att använda offentliga miljöer och ta del av stadslivet på jämlika villkor .

6.1.2 Hur förstås och integreras trygghetsperspektivet i Malmö stads arbete med stadsmiljö arbete?

Trygghetsperspektivet framträder i Malmö stads arbete som en bred och mångdimensionell fråga där både fysisk planering och sociala processer ges betydelse. Istället för att enbart kopplas till brottslighet framträder trygghet som något som formas genom hur människor upplever, använder och rör sig i stadens offentliga miljöer. Malmö stads arbetssätt speglar därmed den forskning som beskriver trygghet som ett subjektivt och kontextberoende fenomen där människors upplevelser och vardagliga erfarenheter är centrala (Listerborn, Sahlström Negash & Yiğit Turan, 2025).

En central aspekt i Malmö stads arbete är att trygghet integreras genom samverkan mellan olika aktörer och förvaltningar. Kommunen, polisen, lokala nätverk och boende framträder som delar av ett gemensamt trygghetsarbete där olika typer av kunskap kombineras. Analysen visar därmed att trygghet hanteras som en tvärssektoriell fråga snarare än ett isolerat problemområde. Samverkan blir inte enbart ett arbetssätt, utan en nödvändig struktur för att möjliggöra styrning av frågor som är svåra att definiera och avgränsa. I förlängningen innebär detta att samverkansstrukturen fungerar som en plattform för att integrera olika typer av kunskap i trygghetsarbetet. Medan kommunala förvaltningar och polis bidrar med institutionell och professionell kunskap, tillför boende och lokala aktörer en mer erfarenhetsbaserad och platsbunden förståelse. Genom aktiviteter såsom inspektionsrundor och trygghetsvandringar skapas ett kontinuerligt inflöde av information. Detta kan förstås som en process där lokala iakttagelser tas tillvara och omvandlas till underlag för kommunala åtgärder. Därigenom framträder invånare inte enbart som mottagare av insatser, utan som aktiva medskapare av kunskap.

Aktivering av offentliga miljöer framträder också som en central strategi i Malmö stads arbete. Festivaler, aktiviteter och olika former av evenemang används för att skapa rörelse och mänsklig närvaro i stadsmiljön. Analysen visar att trygghet i stor utsträckning förstås som något som utvecklas när människor vistas på platsen och när miljöer upplevs som levande och aktiva. Fokus ligger därmed inte enbart på den fysiska utformningen av platsen, utan också på hur den används i vardagen och vilka sociala sammanhang som skapas där. När offentliga miljöer fylls med aktivitet kan känslan av ensamhet och osäkerhet minska, samtidigt som platsen upplevs som mer tillgänglig och inkluderande (Jacobs, 2011).

Detta kan samtidigt öppna upp för en kritisk tolkning. Om trygghet är beroende av ständig aktivering innebär det också att vissa platser riskerar att framstå som otrygga i perioder då aktiviteter saknas. Trygghet blir därmed temporär och ojämnt fördelad över tid, snarare än stabil. I praktiken innebär detta att ansvaret för trygghet delvis flyttas från den fysiska utformningen till att upprätthålla människors närvaro på platsen, vilket också gör att trygghetsarbetet mer resursberoende och svårare att upprätthålla över tid. Vidare väcker detta även frågor om inkludering. Vilka är det som deltar i aktiviteter och på vilka villkor påverkar vem som upplever platsen som trygg. Därmed riskerar vissa grupper att indirekt exkluderas, antingen genom att de inte deltar i de organiserade aktiviteterna eller genom att deras närvaro tolkas som avvikande. Trygghet framträder därmed inte bara som en fråga om närvaro, utan om vilka sociala relationer och normer som ges utrymme i det offentliga rummet (Listerborn, 2016; Book & Högdahl, 2024).

Detta aktualiserar dock frågor kring vilka typer av aktiviteter och vilka grupper som inkluderas i dessa trygghetsskapande processer. När trygghet i hög grad kopplas till kommersiella aktiviteter och konsumtion finns en risk att vissa grupper exkluderas från det offentliga rummet. Listerborn (2016) visar hur trygghetsdiskurser ibland används för att legitimera ökad kontroll och reglering av stadsmiljöer där vissa grupper framställs som problematiska eller störande. Även om detta inte uttrycks exakt i intervjun synliggör analysen hur trygghetsarbete också handlar om normer kring vem som anses höra hemma i det offentliga rummet och vilka uttryck som uppfattas som legitima.

Samtidigt visar intervjun att Malmö stad är medveten om att den fysiska miljön har begränsningar. Som utvecklingssamordnaren säger kan vissa platser, på grund av sin utformning, vara svåra att göra trygga i efterhand. Det innebär att siktlinjer, rumslik överblick och belysning inte alltid räcker för att kompensera för brister i designen. Det visar också att förutsättningarna för trygghet redan är viktig i planeringsfasen. Detta bekräftar litteraturöversikten som visar att den byggda miljön kan både möjliggöra och begränsa trygghet (Zhu & Du, 2024).

Vidare framträder invånarnas erfarenheter som viktiga i Malmö stads trygghetsarbete. Genom trygghetsvandringar, felanmälningar och samverkan med lokala aktörer skapas ett kontinuerligt inflöde av platsbaserad kunskap. Detta kan förstås som ett försök att förankra trygghetsarbetet i människors vardagliga erfarenheter av staden och i de specifika situationer

där trygghet eller otrygghet uppstår. Samverkan blir samtidigt viktig för arbetets legitimitet, eftersom invånare ges en aktiv roll i att identifiera problem och bidra till lösningar, vilket kan öka upplevelsen av att åtgärderna är relevanta och rättvisa. Detta är särskilt viktigt i trygghetsfrågor, där upplevelsen av otrygghet inte alltid överensstämmer med statistiska indikatorer. Genom att inkludera invånarnas perspektiv kan arbetet fånga upp subtila och kontextbundna aspekter av otrygghet, exempelvis hur en plats upplevs under olika tider på dygnet eller av olika grupper. Analysen synliggör även att trygghet inte enbart kan skapas genom kommunala insatser eller fysiska planering. Människors individuella erfarenheter, tidigare upplevelser och personliga föreställningar påverkar också hur olika miljöer uppfattas. Det innebär att Malmö stad, trots omfattande trygghetsskapande arbete, inte kan skapa en stad där alla individer upplever fullständig trygghet på alla platser och vid alla tidpunkter. Trygghet framträder därmed som något relationellt och föränderligt, där en viss grad av osäkerhet och risk alltid kommer att vara en del av stadslivet.

Slutligen visar intervjun att Malmö stads arbete indirekt berör frågan om makt och ojämlikhet i det offentliga rummet. Att vissa platser domineras av specifika grupper kan förstås i relation till teorin om att det offentliga rummet präglas av en manlig norm (Listerborn, 2016). Detta påverkar vilka som känner sig inkluderade och trygga i stadsmiljön. Malmö stads arbete med att skapa en mer inkluderande miljöer genom design och aktivering kan därmed tolkas som ett försök att motverka dessa strukturer, även om intervjun visar att sådana förändringar är komplexa och svåra att genomföra i praktiken.

I ett större sammanhang visar analysen att trygghetsarbetet i stadsmiljöer handlar om mer än att förebygga brott eller minska otrygghet. Det handlar också om att skapa inkluderande offentliga platser där olika grupper känner tillhörighet och har möjlighet att vistas på lika villkor. Trygghet framträder därmed som nära kopplat till frågor om demokrati, makt och social hållbarhet. För att skapa långsiktigt inkluderande stadsmiljöer krävs därför inte enbart fysiska åtgärder och trygghetsskapande insatser, utan också ett kritiskt arbete med normer, representation och människors rätt att ta plats i staden.

6.2. Metoddiskussion

Att använda flera olika metoder i en studie är en styrka, då det möjliggör en bredare förståelse och bidrar till ett mer nyanserat resultat. I denna studie har kombinationen av fyra

metoder bidragit till att skapa en mer sammansatt bild över hur unga kvinnors syn ser ut i Malmö. Samtidigt finns det metodval och genomföranden som hade kunnat utvecklas ytterligare.

Litteraturöversikt

Litteraturöversikten påbörjades i ett tidigt skede av arbetet och fungerade som en grund för att skapa en övergripande förståelse av ämnet. En stor del av arbetet med litteraturöversikten genomfördes innan de andra metoderna påbörjades, men har under arbetets process utvecklats. Genom att ta del av tidigare forskning utvecklades en förståelse kring hur unga kvinnor upplever trygghet, samt vilka faktorer som påverkar deras upplevelser. Detta var en lämplig metod, då den bidrog med teoretisk kunskap och hjälpte att rama in studiens problemområde.

Metoden uppfyllde sitt syfte genom att ge en stabil kunskapsbas och bidra med relevanta perspektiv som senare kunde kopplas till de empiriska resultaten. Samtidigt framkom vissa svårigheter i genomförandet. Det var utmanande att hitta tidigare forskning som specifikt berörde studiens målgrupp, då det inte var många. Detta kan tolkas som att det finns en kunskapslucka inom området, vilket gör att min studie blir relevant. Detta innebar också en begränsning efter det tillgängliga materialet som i vissa fall fick breddas till närliggande grupper eller kontexter. Det gjorde litteraturöversikten mer komplex.

Dokumentstudie

Parallellt med litteraturöversikten gjordes även dokumentstudien med syftet att undersöka hur Malmö stad arbetar med trygghetsfrågor. Tanken var att denna metod skulle bidra med en grundläggande förståelse för kommunens arbete samt fungera som underlag för utformningen av intervjuguiden.

I praktiken upplevde jag dock att dokumentstudien inte gav tillräckligt med relevant information utifrån stadens fokus. Den bidrog visserligen till viss bakgrundskunskap och till utformningen av intervjufrågor, men inte i en sådan utsträckning att den motiverar en egen metoddel. Om studien hade genomförts på nytt hade jag därför inte valt dokumentstudie som en egen metod. Istället hade jag integrerat denna del som en förberedande aktivitet inför

intervjun. Detta hade varit ett mer effektivt sätt att använda tiden, då dokumentstudien i sin nuvarande form upplevdes som mindre givande i relation till den tid som lades ner.

Intervju

Intervjun genomfördes relativt tidigt i arbetsprocessen, ungefär fem veckor efter kursstart, vilket medför både fördelar och nackdelar. En tydlig fördel var att intervjun bidrog med nya perspektiv som påverkade arbetets fortsatta inriktning. Genom de svar som framkom skapades nya insikter, vilket utvecklade min litteraturoversikt men även till beslutet att komplettera studien med en enkätundersökning.

Samtidigt innebar det tidiga genomförandet att intervjufrågorna hade kunnat utvecklas ytterligare. Även om relevanta svar framkom kring Malmö stads trygghetsfrågor, blev intervjun inte tillräckligt fokuserad på åtgärder riktade mot unga kvinnor. Fler specifika följdfrågor hade kunnat ge mer nyanserade och djupgående svar.

Intervjun hölls relativt öppen för att skapa en naturlig dialog, med detta resulterade i att samtalet ibland tog sidospår. Dessa sidospår var i vissa fall värdefulla då de bidrog till nya insikter och utvecklade arbetet, men de innebar också att fokus på de viktigaste frågorna ibland tappades. I dessa situationer använde jag hjälp av intervjuguiden som stöd för att återgå till studiens syfte. En tydligare struktur hade sannolikt bidragit till mer relevanta svar kopplade till studiens syfte.

Jag tror att en tydligare struktur och mer genomtänkta följdfrågor hade hjälpt mig att få fram mer relevanta svar kopplat till syftet. Samtidigt kan resultatet också ha påverkats av att intervjun inte genomfördes individuellt. Om jag istället hade intervjuat personerna var för sig är det möjligt att svaren hade blivit mer utförliga och mindre påverkade av situationen. En längre intervjutid hade också lett till mer utförliga svar, då båda intervjupersonerna skulle få mer att säga.

Samtidigt ångrar jag inte hur processen såg ut. Den tidiga intervjun blev en naturlig del av arbetets utveckling och bidrog till viktiga insikter och metoder. Om studien däremot skulle genomföras på nytt hade det varit fördelaktigt att placera intervjun senare, efter

enkätundersökning om den metoden finns med, eftersom empirin från enkäten hade kunnat stärka intervjufrågorna.

Enkät

Enkäten inkluderades senare i studien, efter både intervjun och återkopplingen från halvtideseminariumet. Syftet med att ha med enkät var att komplettera de övriga metoderna genom att samla in data om hur unga kvinnor upplever trygghet i Malmö. På så sätt fungerade enkäten som ett komplement till de övriga metoderna och bidrog med ytterligare perspektiv från målgruppen, vilket stärkte studiens helhetsbild och resultat.

Samtidigt innebar enkätmetoden vissa utmaningar. Den främsta svårigheten var att nå ut till tillräckligt många respondenter inom den avgränsade målgruppen, unga kvinnor i åldern 15-24 år. Min egen tillhörighet till målgruppen underlättade spridningen genom personliga nätverk, men antalet svar blev ändå färre än förväntat.

En annan utmaning var att få en jämnare åldersfördelning bland respondenterna. I denna undersökning var en stor andel kvinnor i åldern 23-24 år, vilket innebär att yngre delen av målgruppen blev underrepresenterade. Detta påverkar studiens bredd, då upplevelser kan skilja sig åt beroende på ålder.

Om studien hade genomförts på nytt hade enkäten inkluderats tidigare i processen. Detta hade möjliggjort en större spridning och potentiellt fler svar, vilket i sin tur hade kunnat ge ännu bredare perspektiv. Det hade också varit fördelaktigt att arbeta mer effektivt med spridningen genom att använda fler kanaler. Inte bara genom mina sociala medier, utan även skicka ut enkäten till gymnasieklasser i Malmö, samt Malmö universitets klasser, vilket sannolikt hade ökat både räckvidden och svarsfrekvensen.

7. Slutsats och vidare forskning

Syftet med denna studie var att belysa unga kvinnors upplevelse av trygghet i stadens offentliga platser, samt att undersöka hur trygghet förstås och integreras i Malmö stads arbete med offentliga miljöer. Resultatet visar att trygghet är ett komplext begrepp som inte enbart handlar om faktisk brottslighet eller fysisk säkerhet, utan om hur människor upplever, tolkar och använder stadens rum i vardagen. Studien synliggör också hur unga kvinnors relation till det offentliga rummet präglas av en ständig medvetenhet om risk, vilket påverkar deras rörelsefrihet och möjlighet att använda staden på lika villkor.

Den första frågeställningen, *på vilka sätt påverkar den fysiska och sociala stadsmiljön unga kvinnors upplevelser av trygghet respektive otrygghet?*, kan besvaras genom att både den fysiska och sociala miljön samverkar i skapandet av trygghet och otrygghet i stadens offentliga miljöer. Resultaten visar att faktorer som belysning, siktlinjer, öppna miljöer och möjligheten att överblicka omgivningen bidrar till ökad trygghet, medan mörka och avskilda platser ofta upplevs som otrygga. Samtidigt har den sociala miljön stor betydelse, där närvaro av människor, aktivitet och social rörelse kan stärka upplevelsen av trygghet, medan ödsliga miljöer ofta skapar otrygghet. Trygghet kan därmed inte förstås utifrån enbart den fysiska eller sociala miljön, utan formas i samspelet mellan dessa faktorer. Studien visar att också att unga kvinnor ofta anpassar sina rörelsemönster genom att undvika vissa platser eller tider på dygnet, vilket innebär att otrygghet påverkar deras möjlighet att röra sig fritt och ta del av stadens offentliga rum på lika villkor.

Resultaten bekräftar därmed flera av de perspektiv och forskningsresultat som presenteras i litteraturöversikten, där trygghet beskrivs som ett fenomen som formas i relation mellan stadens fysiska och sociala miljöer.

Den andra frågeställningen, *hur förstås och integreras trygghetsperspektivet i Malmö stads arbete med stadsmiljöarbete?*, visar att Malmö stad arbetar både strategiskt och praktiskt med trygghetsfrågor genom samverkan mellan olika aktörer, platsaktivering och arbete med den fysiska miljön. Resultatet visar att trygghet ses som en viktig del av stadsutvecklingen och att kommunen arbetar kunskapsbaserat genom lägesbilder, trygghetsvandringar och samarbete med kommun, polis och lokala aktörer. Samtidigt framkommer att trygghet inte kan lösas

enbart genom fysisk planering, utan kräver långsiktigt socialt arbete och kontinuerlig närvaro i stadens offentliga miljöer.

Förslag för vidare forskning

För vidare forskning vore det intressant att undersöka vilka faktorer som påverkar kvinnors vilja att delta i aktivitet utan att känna otrygghet. Det hade exempelvis varit relevant att studera hur sociala relationer, tid på dygnet, människors närvaro och tidigare erfarenheter påverkar upplevelsen av trygghet i samband med aktiviteter i stadsmiljön.

Det hade även varit relevant att undersöka hur trygghet i stadsmiljön upplevs av andra grupper i samhället, exempelvis unga män, äldre eller personer med olika socioekonomiska och kulturella bakgrunder. Detta hade kunnat bidra till en bredare förståelse för hur trygghet och otrygghet formas i stadsmiljön och hur olika erfarenheter påverkar människors användning av offentliga platser.

8. Referenslista

Almanza Avendaño, A. M., Romero-Mendoza, M. & Gómez San Luis, A. H. (2022). From harassment to disappearance: Young women's feelings of insecurity in public spaces. *PLoS ONE* 17(9): e0272933 <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0272933>

Book, K. & Högdahl, E. (2024). Equalizer: breaking down the barriers at informal outdoor sport and recreational spaces. *Leisure Studies* 43: s. 961-977
<https://doi.org/10.1080/02614367.2022.2088833>

Boverket. (2022). *Social inkludering och plats för möten*.
<https://www.boverket.se/sv/samhallsplanering/stadsutveckling/halsa-forst/social-inkludering/>
(Hämtad 2026-01-23)

Boverket. (2025). *Trygghet - ett mångtydigt begrepp*.
<https://www.boverket.se/sv/samhallsplanering/stadsutveckling/brottsforebyggande-och-trygghetsskapande-atgarder/trygghet-och-brott/trygghetsbegreppet/> (Hämtad 2026-02-15)

Brå. (2025a). *Nationella trygghetsundersökningen 2025* <https://bra.se/rapporter/arkiv/2025-10-15-nationella-trygghetsundersokningen-2025> (Hämtad 2026-01-26)

Brå. (2025b). *Sök statistik över anmälda brott* [Dataset]. Brå.
<https://statistik.bra.se/solwebb/action/index> (Hämtad 2026-03-10).

Cele, S. (2013). Performing the Political through Public Space: Teenage Girls' Everyday Use of a City Park. *Space and Polity* 17(1): s. 74-87.
<https://doi.org/10.1080/13562576.2013.780714>

Fileborn, B. (2016). Doing gender, doing safety? Young adults' production of safety on a night out. *Gender, Place & Culture* 23(8): s. 1107-1120.
<https://doi.org/10.1080/0966369X.2015.1090413>

Flick, U. (2018). *An introduction to qualitative research*. 6. uppl. SAGE.

Holme, I. M. & Solvang, B. K. (1997). *Forskningsmetodik: om kvalitativa och kvantitativa metoder*. 2. uppl. Studentlitteratur.

Jacobs, J. (2011). *The death and life of great American cities*. 50th anniversary edition. Modern Library.

Jurkevičienė, J & Budrytė, P. (2025). Youth Perception of Public Spaces in the City. *Urban Science* 9(25). <https://doi.org/10.3390/urbansci9020025>

Listerborn, C. (2016). Feminist struggle over urban safety and the politics of space. *European Journal of Women's Studies* 23(3): s. 251-264. <https://doi.org/10.1177/1350506815616409>

Listerborn, C., Sahlström Negash, M., & Yiğit Turan, B. (2025). Trygghet och social hållbarhet i stadsomvandlingsprojekt. I Ouis, P., Öberg, S., Nilsén, Å & Cuesta, M. (red.). *Social hållbarhet: vision, kritik och praktik*. Studentlitteratur

Lönnaeus, O. (2017). Malmö farligast i Norden – men inte ”Sveriges Chicago”. *Sydsvenskan*. 20 februari. <https://www.sydsvenskan.se/malmo/malmo-farligast-i-norden-men-inte-sveriges-chicago/#:~:text=Malm%C3%B6%20farligast%20i%20Norden%20%E2%80%93%20men%20inte%20%E2%80%9DSveriges%20Chicago%E2%80%9D%20%E2%80%93%20Sydsven%20skan>. (Hämtad: 2026-03-02)

Malmö stad. (u.åa). *Befolkning*. <https://malmo.se/Fakta-och-statistik/Befolkning.html> (Hämtad: 2026-03-02)

Malmö stad. (u.åb). *Trygghet och säkerhet*. <https://malmo.se/Fakta-och-statistik/Trygghet-och-sakerhet.html> (Hämtad: 2026-03-02)

Malmö stad. (2025a). *Ett tryggare Malmö enligt Malmöborna själva*. <https://malmo.se/Aktuellt/Artiklar-Malmo-stad/2025-11-19-Ett-tryggare-Malmo-enligt-Malmoborna-sjalva.html> (Hämtad: 2026-02-10)

Malmö stad. (2025b). *Kamerabevakning*. <https://malmo.se/Sa-arbetar-vi-med.../Trygghet-och-sakerhet/Brottsforebyggande-arbete/Kamerabevakning.html> (Hämtad: 2026-03-20)

Malmö stad. (2025c). *Lägesbild för Malmö*.

<https://malmo.se/download/18.50574bcf196ed960a552824b/1765963784356/L%C3%A4gesbild%20f%C3%B6r%20Malm%C3%B6.pdf> (Hämtad: 2026-02-10)

Moore, G., Fardghassemi, S. & Joffe, H. (2023). Wellbeing in the city: Young adults' sense of loneliness and social connection in deprived urban neighbourhoods. *Wellbeing, Space and Society* 5: 100172 <https://doi.org/10.1016/j.wss.2023.100172>

Navarrete-Hernandez, P., Vetro, A. & Concha, P. (2021). Building safer public spaces: Exploring gender difference in the perception of safety in public space through urban design interventions. *Landscape and Urban Planning* 214:104180. <https://doi.org/10.1016/j.landurbplan.2021.104180>

Navarrete-Hernandez, P., Luneke, A., Truffello, R. & Fuentes, L. (2023). Planning for fear of crime reduction: Assessing the impact of public space regeneration on safety perceptions in deprived neighborhoods. *Landscape and Urban Planning* 237:104809 <https://doi.org/10.1016/j.landurbplan.2023.104809>

Peng, B., Ng, J. Y. Y & Ha, A. S. (2023). Barriers and facilitators to physical activity for young adult women: a systematic review and thematic synthesis of qualitative literature. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity* 20(23) <https://doi.org/10.1186/s12966-023-01411-7>

Roberts, N., Donovan, C. & Durey, M. (2022). Gendered landscapes of safety: How women construct and navigate the urban landscape to avoid sexual violence. *Criminology & Criminal Justice* 22(2): s. 287-303 <https://doi.org/10.1177/1748895820963208>

Rodela, R. & Lundmark, S. (2025). Understanding preferences and experiences of young people with meeting places and public spaces in urbanized environments: a case study from Huddinge. *Planning Practice & Research* 40(5): s. 1128-1146

<https://doi.org/10.1080/02697459.2025.2519355>

SCB. (2025a). *Andel i procent som mycket eller ganska ofta väljer annan väg eller färdstätt på grund av oro att utsättas för brott efter ålder, kön och år* [Dataset].

https://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_LE_LE0201_LE0201V%c3%a5ld/Tema63/table/tableViewLayout1/ (Hämtad 2026-01-26)

SCB. (2025b). *Andel i procent som oroar sig mycket eller ganska ofta för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella övergrepp efter ålder, kön och år* [Dataset].

https://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_LE_LE0201_LE0201V%c3%a5ld/Tema61bN/table/tableViewLayout1/ (Hämtad 2026-01-26)

SCB. (2026). *Unga storstadsbor flyttar hemifrån senare*.

<https://www.scb.se/pressmeddelande/unga-storstadsbor-flyttar-hemifran-senare/> (Hämtad 2026-02-23)

Stoodley, L., Paechter, C., Keenan, M. & Chris Lawton (2025) "I don't want to get in anyone's way": mapping girl skateboarders' navigation of place and power in skate spaces. *Leisure Studies* 44(3): 412-427 <https://doi.org/10.1080/02614367.2024.2314471>

Stenkula, P. & Rosenberg, T. (2026). "Två förändringar krävs för att Malmö ska utvecklas till en tryggare stad". *Sydsvenskan*. 11 januari. <https://www.sydsvenskan.se/opinion/tva-forandringar-kravs-for-att-malmo-ska-utvecklas-till-en-tryggare-stad/> (Hämtad: 2026-05-05)

Te Braak, P. & Pieter van Tienoven, T. (2025). Navigating the city: A systematic literature review on women's perceived safety in urban public space. *Cities* 162:105907.

<https://doi.org/10.1016/j.cities.2025.105907>

UNESCO. (u.å.) *UNESCO with, by and for youth*.

<https://www.unesco.org/en/youth#:~:text=Definition%20of%20youth,this%20definition%20is%20not%20universal.> (Hämtad 2026-01-28)

Van der Burgt, D. (2015). Spatial avoidance or spatial confidence? Young people's agency in the active negotiation of risk and safety in public space. *Children's Geographies* 13(2): s. 181-195. <https://doi.org/10.1080/14733285.2013.828455>

Yin, R. K. (2013). *Case Study Research: design and method*. 5. uppl. SAGE Publications, Inc.

Zhu, Y. & Du, R. (2024). Evaluating the impact of urban landscape elements on the sense of security and local belonging-case study: Tongdejie, China. *Frontiers in Environmental Science* 12:1340394. <https://doi.org/10.3389/fenvs.2024.1340394>

Bilaga A

Bakgrund

- Kan ni beskriva er roll och hur ni arbetar med frågor som rör trygghet inom staden?
- Hur skulle ni beskriva Malmö stads övergripande syn på trygghet i den byggda miljön?
 - Hur samarbetar ni mellan olika förvaltningar?
- På vilket sätt kommer frågor om unga kvinnors trygghet in i ditt arbete?

Synen på trygghet i stadsplanering

- Hur definierar Malmö stad begreppet trygghet i relation till stadens utformning?
- Vilka faktorer i den fysiska miljön upplever ni påverkar unga kvinnors trygghet mest?

Perspektivet unga kvinnor 16–25

- På vilka sätt tar ni hänsyn till unga kvinnors erfarenheter i utformningen av stadsmiljöer?
- Vilka metoder använder ni för att samla in kunskap om hur unga kvinnor upplever olika platser i Malmö?
- Kan ni beskriva exempel där unga kvinnors synpunkter eller upplevelser har påverkat konkreta beslut, fysiska förändringar eller projekt som haft som mål att öka tryggheten i stadsmiljön?
- Hur arbetar ni med uppföljning efter en fysisk förändring i stadsmiljön, både för att kunna bedöma när en plats faktiskt har blivit tryggare och för att identifiera, analysera och hantera situationer där tryggheten inte verkar ha förbättrats som planerat?
 - Vilka lärdomar har ni fått isåfall?
- Hur tänker ni kring platser som upplevs otrygga under kvällstid?
- Långsiktiga effekter?
- Temporära vs permanenta lösningar?

Framtid och avslutning

- Vad ser ni som nästa steg i arbetet med trygg stadsutformning i Malmö?
- Är det något viktigt vi inte har pratat om som ni tycker borde lyftas?

Bilaga B

Trygghet i Malmö

Hej!

Jag heter Lisa och skriver just nu ett examensarbete om unga kvinnors trygghet i Malmö.

Syftet är att få en bättre förståelse för hur unga kvinnor upplever trygghet i Malmös offentliga miljöer. Studien riktar sig främst till kvinnor i åldern 15–24 år, men alla är varmt välkomna att delta och bidra med sina erfarenheter.

Det är helt anonym, och alla svar kommer endast att användas i mitt examensarbete. Enkäten tar cirka 5 minuter att besvara. Ditt deltagande är frivilligt och du kan när som helst avbryta.

Jag skulle verkligen uppskatta om du vill ta dig tid att svara.

Tack på förhand och ha en fortsatt fin dag!

1. Kön*

- ☐ Man
- ☐ Kvinna
- ☐ Annat

2. Hur gammal är du?*

- ☐ 15-17 år
- ☐ 18-20 år
- ☐ 21-22 år
- ☐ 23-24 år
- ☐ 25+ år

3. Är du från Malmö?*

- ☐ Ja
- ☐ Nej

4. Bor du i Malmö?*

- ☐ Ja
- ☐ Nej

5. Om du inte bor i Malmö, hur ofta är du i Malmö?*

- ☐ 1-2 gånger i veckan
- ☐ 3-4 gånger i veckan
- ☐ 5-6 gånger i veckan
- ☐ Varje dag

6. Vad får dig att känna dig trygg på offentliga platser?*

Lång svarstext: _____

7. Känner du dig trygg i Malmö på dagtid (kl. 06-17)?*

- ☐ Ja
- ☐ Ibland
- ☐ Nej

8. Känner du dig trygg i Malmö på kväll/nattid (kl. 18-05)?*

- ☐ Ja
- ☐ Ibland
- ☐ Nej

9. Var i Malmö upplever du dig trygg? Varför?*

Lång svarstext: _____

10. Var i Malmö upplever du dig otrygg? Varför?*

Lång svarstext: _____

11. Skiljer din upplevda trygghet olika beroende på årstid? Varför?*

Exempelvis belysning, sikt, hur många som rör dig etc.

Lång svarstext: _____

12. Hur påverkar trygghet/otrygghet dina dagliga val? Förklara.*

Lång svarstext: _____

13. Övriga kommentarer

Lång svarstext: _____